

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Virtuți ale perseverării

de Regina Maria

Pentru sufletele ofilite în îndoială, în apatie și neîncredere, precum și pentru energiile stăruitoare zi de zi în lupta pentru deparazitarea țării de lepra jidovească, pentru iubitorii de nobilă cugetare înaltă, ca și pentru îndrăgostiții de tot ce este îmbrăcat în vestmântul strălucit al artei impecabile, pentru toată lumea românească, înzestrată atât de bine să guste adevărul și frumosul, nu putea grațioasa noastră Doamnă, Majestatea Sa Regina Maria, să aducă un mai prețios dar de sfintele Sărbători decât următorul articol apărut în „La Roumanie Nouvelle“:

„Mediocritatea care se îndârjește ajunge de multe ori mai departe decât geniul care șovăiește“ — îmi spunea cineva într-o zi... De atunci, adesea ori m'am gândit la aceste cuvinte și iată-mă convinsă, zi de zi, de adevărul acestei observații.

Într'adevăr, omul genial va putea să trăiască, va putea să-și croiască un drum nou, să lanseze o idee, un plan îndrăzneț. Acela, care aprinde imaginațiile, care alimentează entuziasmul, va putea fi un conducător, un precursor. Dar nimeni nu poate să spună, că silința fermă va fi totdeauna fapta aceluia care, foarte bogat în idei, se lasă amețit de propriile sale vorbe, victimă propriului său farmec.

Adevăratul făuritor este acela, care nu șovăie; acela, care an cu an merge înainte cu tenacitate spre ținta ce și-a propus.

Este vechea poveste a iepurelui și a broaștei țestoase, numai că singurul care se desfată și care atrage toate privirile e iepurele; toți sunt pentru el, poate pentru că are mai mult farmec!

Am fost întrebată într-o zi, care este — după Mine — cea mai mare virtute pentru un cap încoronat. Am avut un moment de ezitare; cuvântul „curaj“ mi s'a oprit pe buze, dar după o scurtă gândire, mai înțeleaptă, am răspuns: „răbdarea“.

Curajul este, într'adevăr, ceva scilpitor și place mulțimei. Faptele curajoase supraviețuesc

peste generații; sunt immortalizate prin cântece, se povestesc copiilor, sunt comemorate prin monumente și pânze și socotite ca glorie naționale.

Modestei broaște țestoase nici odată nu-i se va ridica un monument; mersul ei încet nu va fi cântat. Ea nu e făcută să aprinză tinerile ardori și totuș grație ei opera eroului dăinuiește.

Răbdarea, perseverarea, urmărirea neînduplecată a muncii de fiecare zi!

E foarte ușor să lansezi o operă sau o idee; să le prezinți în cuvinte cari le faci, în aparență, ușoare și de crezut, cari îți dă, pe cât se pare, o speranță care se poate realiza îndată.

Să menții însă entuziasmul viu în fața greutăților cari te iau cu asalt; să-ți faci zilnic un drum printre ele, să faci zilnic acelaș lucru fără să obosești, lucrurile acestea cer o răbdare, o abnegare, o uitare de sine cari constituie, după Mine, cea mai mare dintre virtuți.

Flacăra voastră să nu fie una de paie! Un plan frumos pe hârtie nu înseamnă că și casa e făcută. E mult, de făcut sub pământ ca temelie să fie solidă; apoi zidurile clădirii cu care ne vom mândri, trebuie ridicate palmă cu palmă, tencueala trebuie să fie bună, cărămida solidă pentru ca munca să nu fie zadarnică. Răbdare, piatră cu piatră, puțin câte puțin!

Pentru un latin, englezul de mijloc este un om domol, mai mult șters, sărac în cuvinte și stângaciu, în replică, în fața ironiilor strălucitoare ale adversarului său. Și totuș, reușește; vedeți imperiul ce a clădit, vedeți ce solidă operă a făcut. Aceasta, pentru că marea lui virtute este perseverarea; el n'are pretenții că e foarte inteligent; el își îndeplinește cu simplitate datoria față de Anglia; el nu se crede micșorat că s'a mărginit să păstreze o tradiție continuând ceea ce alți au început.

În România, țară latină, ne place strălucirea cuvintelor, ne place să începem un lucru, apoi altul; nimic nu ne atrage mai puțin ca sforța-

rea statornică de toate zilele și broasca țestoasă n'are trecere.

Mie însămi îmi place mai curând să sar la concluzie decât să o târăgănesc, dar aceasta pentru că sunt femeie, iar dela noi se așteaptă alte sforțări. Totuș vechiul instinct englez supraviețuiește în mine; să înaintez încet, să rabd, să perseverez, nu numai în vis, ci în realitate, o adevărată flacăra, și nu foc de pae.

Aici ne desprindem, treptat din haosul întunerecului de după război. Timpuri mai bune ne așteaptă; dar mai e de făcut un pas mare. Să ne grăbim? Da! Fiecare se grăbește în această viață modernă, care clocotește în jurul nostru, astfel că și noi trebuie să ne grăbim, ca să nu rămânem în urmă. Succesul însă nu e ușor și niciodată nu s'a clădit ceva pe vorbe

deșarte. Cu toții trebuie să ne înhăimăm la lucru fiecare să aducem o piatră la marele monument ce clădim și lucrând să învățăm să respectăm și munca altuia, munca broaștei țestoase ca și a iepurelui.

Sforțare, perseverență, răbdare — virtuți sgomotoase, dar pe cari se sprijină realitatea.

Câte odată un visător se ridică în mulțime ca să asvârle o idee, o speranță, o viziune în monotonia lumii de toate zilele. Dacă vocea lui e vocea unui profet adevărat urmați-l, credeți-l, susțineți-l, întăriți-l, uniți forțele voastre cu ale lui, admirați-l fără invidie până ce visul și viziunea sa vor deveni o realitate, care va fi a voastră tot așa ca și a lui.

MARIA

Regina României

Dedesupturile Ligii Națiunilor

Se pare că la nici o răspântie din viața Europei, națiunile creștine prin conducătorii lor nu au abdicat atât de mult dela judecata lor sănătoasă, cum se întâmplă sub ochii noștri după sfârșitul marelui războiu. Asistăm la o dureroasă uitare de sine, la o renunțare lamentabilă a simțului de demnitate și mândrie națională. Această atitudine nu poate proveni din inexperiență, când știut este că popoarele europene posedă un atât de vast patrimoniu istoric, din care isvorăsc cele mai prețioase învățăminte în materie de viață politică. Și totuși o rătăcire generală ne stăpânește, cea ce produce neputința de a reacționa contra unei stări de lucruri, care ascunde o crescândă primejdie.

Din toate părțile se cântă mereu fericirea ce ne pregătește viitorul, când națiunile de pe continent se vor bucura tot mai larg, sub oblăduirea Ligii Națiunilor, de o viață liberă ce va fi și mulțumită, după ce a fost câștigat cu atât amar de suferințe și sacrificii.

Nu este locul aici să analizăm ideologia din care a pornit crearea Ligii Națiunilor, ce și-a luat atribuții de arbitrie în viața nu numai externă dar chiar internă a diferitelor State. Trebuie totuși să amintim că, ori cât ar fi fost de înaltă și altruistă concepția lui Wilson, care a introdus în corpul tratatului dela Versailles statutul Ligii Națiunilor, această concepție nu a putut să nu fie influențată de mentalitatea și interesele nemărturisite ale consilierilor Președintelui american, cari consi-

lieri erau toți Jidani. Orice om de bună credință într'o măsură mai largă sau mai redusă, după cunoștința lui despre firea și puterea Jidanilor din secolul XX, va trebui să recunoască contribuția de origină semită la întemeierea Ligii Națiunilor.

Nu este locul aici nici să trecem în revistă activitatea acestui organ internațional, manifestată în ultimii ani mai ales față de micile națiuni în diferendele cu vecinii sau în chestiunea aplicării noului regim politic, fixat prin tratate.

Dar trebuie să amintim că intervențiile, sub orice forme s'au produs, au lăsat în statul respectiv o amărăciune surdă, provenită din jignirea cauzată incompatibilă cu exercițiul imprescriptibil al suveranității naționale.

Această Ligă a Națiunilor are dela început un viciu inițial în concepția ei de bază. În loc să introducă și în viața dintre națiuni principiul democratic al egalității membrilor cari o compun, după cum de mult s'a realizat acest principiu în viața internă a fiecărui Stat prin introducerea votului universal, a făcut deosebirea antidemocratică și profund nedreaptă între *națiuni mari* și *națiuni mici*; iar în activitatea ei de tribunal suprem internațional a venit cu două feluri de măsuri. În adevăr, pe când statele mari sunt scutite de jurisdicția Ligii, pe când în statele mari nu s'a recunoscut existența chestiunii minorităților; în statele mici prin stăruința lui Wilson s'a pus și reglementat această chestiune în așa fel, încât aceste state să poată fi

chemate ori când la bara tribunalului Ligii Națiunilor. Față de diferențierea comisă, se pune întrebarea: oare deosebirea de regim s'a făcut dintr'un înalt spirit de dezinteresată protecție față de minorități avându-se în vedere că statele nici nu oferă destulă garanție de tratament civilizat și egalitar?

Cine cunoaște ținta politicele oculte a sfetnicilor dela 1919 ai lui Wilson, nu poate da decât un răspuns negativ. Nu o laudabilă grijă de umanitate, lipsită de fățarnicie, a însuflețit pe fiii lui Israel; ci sub masca iubirii de aproape, Jidani au inventat clauze minorităților și diferența între state mari și mici spre a da puțința Ligii Națiunilor să se amestece tot mai des și mai efectiv în viața a statelor mici, știrbindu-le prin repetate imixțiuni, suveranitatea națională, și mai ales creiând o nouă concepție a dreptului public extern, care să admită o suveranitate limitată, așa cum s'au grăbit într'un moment de penibilă rătăcire să recunoască Ministrul nostru de Externe, dl I. G. Duca, și impacientul candidat la Președinția Consiliului, dl Niculae Iorga, în Parlamentul României Mari dela sfârșitul anului 1925.

Dar dacă tendința dela Liga Națiunilor se descoperă astăzi cu ținta precisă de a răpi statelor mici dreptul de a se conduce în lăuntru și a se purta în afară conform cu interesele lor specific și permanent naționale; să nu creadă statele mari că nu sunt și ele minăte de acelaș pericol. Este numai o chestiune de timp. Cu cât națiunile europene vor avea slăbiciunea să cedeze injoncțiunilor din afară cu atât aceiași Ligă își va aroga drepturi mai întinse. Do-

vadă despre urmărirea acestei politici de subjugare a națiunilor mici și mari, rezultă clar ca lumina zilei din documentul ce publică mai jos, conținând hotărârile luate la Paris, la sfârșitul lui Septembrie 1925, în ședința societății francmasonice „Le Grand Orient de France”, care înnumără ca membri personalități politice marcante, conduse din umbră de puterea ocultă a Iudaismului. Această putere ocultă nefiind mulțumită cu actualele atribuții ale Ligii Națiunilor propune să i se modifice constituția fundamentală în următorul mod:

1. „Liga Națiunilor din forma ei actuală să devină o confederație de state.

2. Delegații confederației să nu mai fie numiți de diferitele guverne, ci să fie aleși de către Parlamente și de Uniuni cu caracter economic.

3. Confederația să aibă puterea de a cere intervenția forțelor înarmate ale statelor; ar fi de dorit ca această confederație să fie înzestrată cu armată proprie.¹⁾

4. Hotărârile Ligii Națiunilor, transformate în confederație, să fie aplicate direct în diferitele țări ca legi ale statului-membru fără a mai fi discutate în parlament.

5. Liga Națiunilor să devină universală prin intrarea tuturor statelor în această confederație.

6. Să se creeze o constituție internațională prin care să se recunoască Ligii Națiunilor puterea legiuitoare, executivă și judecătorească în toate statele.

Conventul Marelui Orient cere tuturor francmasonilor să desfășure o propagandă intensivă în favoarea Ligii Națiunilor și să lucreze la orice operă a cărei țintă este apropierea popoarelor și înfrățirea generală.”

(Cf. „Weltkampf“ din Decembrie 1925 pag. 12 luată din „Le Matin” Nr. 13366 din 27 Sept. 1925).

Așa dar francmasonii, cari sunt ori Jidani de sânge ori toți jidoviți, înțelegând că interesele rasei lui Israel concordă cu întărirea puterii Ligii Națiunilor, cer cu insistență ca acest așezământ să se transforme într-un *supra stat*, înzestrat cu dreptul de a dicta legi în statele-membre,

¹⁾ Ce ar face jidanii din Liga Națiunilor cu această armată, ne învață Rusia de astăzi, care nu este decât o confederație a diferitelor republici sovietice de pe teritoriul în mare parte al fostei Rusii țariste: Jidanii Braunstein—Apfelbaum—Kamenev, dispunând de o armată de mercenari chinezi și tătari în primul rând, exercită cea mai sângeroasă tiranie pe teritoriul confederației în profitul exclusiv al rasei lor.

fără mijlocirea parlamentelor respective, și în consecință de a veghea prin organe proprii și la aplicarea acelor legi venite de peste granițe; un supra stat, înzestrat și cu dreptul de a pretinde ca statul-membru să-i pună la dispoziție armata sa proprie de câte ori în consiliul Ligii Națiunilor se va decreta în acest sens!

Dar poate că cetitorul nostru va obiecta: asemenea pretenție pornește dintr'o minte infierbântată, și deci nu reprezintă un curent de idei printre aceia cari conduc din umbră Liga Națiunilor. Profundă eroare. Instituția creată de Wilson, cel complet jidovit, era de mult așteptată de Jidani spre a slăbi, dezorienta și umili prin imixtiune din afară viața popoarelor creștine, cu scopul precis de a prepara intronarea puterii lui Israel. Intr'adevăr, iată ce scria Jidanul Levy Bing în anul 1864, pentru ca Alianța Universală Israelită creată doi ani mai târziu să înceapă opera de pregătire a terenului, pentru ca Liga Națiunilor de astăzi să înalțe clădirea visată în 1864, și pentru ca un apropiat viitor să ajute la desăvârșirea profeției, dacă națiunile nici astăzi direct atinse nu se încumetează să scuture subjugarea ce li s'a impus.

Iată ce scria Bing prevăzând Liga Națiunilor:

„Un tribunal suprem, sesizat în toate marile diferende publice, în toate plângerile dintre națiuni, judecând în ultima instanță așa încât cuvântul său să facă lege. Și acest cuvânt este cuvântul lui Dumnezeu rostit de fiii săi prim-născuți de Evrei, și înaintea cărui cuvânt se inclină cu respect toate puterile.”¹⁾

Pentru acela, care mai contestă coincidența de interese între ambiția de dominațiune a Jidovimei și funcțiunea Ligii Națiunilor, pun următoarele întrebări: cum se face, Domnul meu, că un Jidan la 1864 a precizat misiunea integrală a Ligii? și cum se face, că dintr'un cuib jidovesc francmasonic pornește astăzi pretenția de a se lărgi atribuțiile Ligii Națiunilor, așa ca să se execute idealul Jidanului Levy Bing exprimat cu mai bine de o jumătate de veac înainte de înființarea Ligii? Cum se face, că Jidovimea de pretutindeni vede Liga Națiunilor instituția care apără interesele rasei lor în așa măsură, încât în Anglia s'a format o societate numită „League of Nations Union” spre a populariza utilitatea Ligii Națiunilor?

Pentru a sprijini adevărul incon-

¹⁾ cf. Netschvolodow, Nicolas II et les Juives, din 1924 pag. 262.

testabil, coprins în această întrebare, amintesc cititorilor noștri și Ministrului de Externe al României întregite următorul fapt: La 16 Ianuarie 1921 într'o sinagogă din Londra unul din conducătorii cei mai autorizați ale societăților jidovești din Anglia, și anume Lucian Wolf, după ce a citat părerea altei căpetenii jidovești, a lui Israel Zauggwill, că Liga Națiunilor este „essentiellelement de l'inspiration Juive” a spus următoarele cu privire la atitudinea Jidovimei de pe glob față de Ligă:

„Toți Jidanii trebuie să considere ca o datorie precisă a lor de a susține prin toate mijloacele posibile Liga Națiunilor. Noi (Jidanii) avem cel mai mare interes la succesele ei. Ea este în armonie cu cele mai nobile și mai sfinte tradiții ale noastre. Ea are pentru noi un interes deosebit întru cât asigură cea mai favorabilă soluție chestiunii jidovești (Elle a pour nous un intérêt majeur en tant qu'elle assure la plus favorable solution à la question Juive) De altfel viitorul ei este asigurat.”¹⁾

Pentru cine tot nu s'a dumirit după această concludentă mărturisire mai pun următoarea întrebare: Cum se face, domnul meu, că Liga Națiunilor în diferitele ei consilii, comisii, secții la secretariate, etc. este împănată de Jidani sau de Jidoviți?

Poate că aceasta din urmă întrebare nu oglindește realitatea, ar obiecta vreun neștiutor sau ar tăgădui cu rea credință vreun interesat.

Dăm câteva fapte, din care va rezulta și legătura tainică între Ligă dela începuturile ei cu Jidanii, și influența puternică pe cari o au aceștia în chestiunile cele mai importante diferitele comisii ale Ligii.

Spre a ilustra prima afirmație, aducem următorul fapt:

Când s'a deschis cea dintâi ședință a Ligii Națiunilor, cel dintâi act politic săvârșit de secretarul general al Ligii, de Sir Eric Drummond, a fost să meargă împreună cu toată delegația britanică, compusă din Jidani și jidoviți, să facă o vizită rabinului Ginsburger din Geneva spre a-l asigura de admirația întregii delegații pentru Jidani și devotamentul aceleiași delegații pentru cauza jidovească.

În ce privește influența ce și-au asigurat Jidanii în punerea chestiunilor și rezolvirea lor în sânul Ligii, dăm publicului românesc, până astăzi ținut în întunec, următoarele date. Se știe că „cea mai importantă sec-

¹⁾ cf. Roger Lambelin, Le Règne d'Israël pag. 247—50.

ție la secretariatul general, aceia care menține în mod constant legătura cu diferitele țări, care studiază chestiunile internaționale, care pregătesc rapoartele și prezintă concluziile, este secția politică". Ei bine, știți cine este președintele acestei secțiuni? Jidanu, francez Mantoux. Iată cum puterea ocultă a iudaismului își așează exponentul său tocmai la nodul vital al raporturilor dintre națiuni! Nu trageți nici o concluzie de aici, dlor frunțași ai vieții noastre publice?

Să mergem mai departe și să desvăluim organizația machinațiilor jidovești din sânul Ligii, prin prezența fiilor lui Israel în cele mai importante secțiuni ale acestui institut jidov:

Din partea Olandei întâlnim pe Jidanul *Hamel*, din partea Franței întâlnim pe Jidanul *André Weiss*, din partea Spaniei pe Jidanul *Steegmann*, din partea statului San-Domingo pe Jidanul *Cuhhardt*, din partea Poloniei pe Jidanii *Askenazy* și *Strassburger*.

În ce primește prezidenția la diferitele secțiuni, iată pe cine descoperim: la secțiunea circulației Jidanul *Haas*; la secțiunea pentru ocrotirea femeilor și copiilor pe Jidanul *Abraham Flexner*; la secțiunea pentru igienă Jidanul italian *Ottolenghi* și Jidanul francez *Lion Bernard*, la secțiunea pentru combaterea comerțului de carne vie s'au încuibat numai Jidani; ei, ai căror cosângenii se în-delefnicesc cu predilecție cu această murdară meserie! Ei vin astăzi și se prezintă ca luptători contra comerțului cu fete creștine.¹⁾ O mai sfruntată hipocrizie nu se poate imagina. La comisia specială pentru refugiații greci funcționează ca Președinte Jidanul *Morgentau*; la secția pentru „cooperarea intelectuală între națiuni” a funcționat până acum o lună Jidanul francez *Henri Bergson*²⁾ și continua a funcționa Jidanul german *Einstein*.

S'ar părea că în această comisie de cooperare intelectuală s'ar cultiva fără nici un interes, din cel mai înalt spirit de generoasă umanitate, idealul înfrățirii popoarelor prin cultură. Iluzie! Simplă iluzie produsă printre goimii cei naivi de șiretenia fățărnicia tradițională a neamului lui

Israel. Înfrățirea popoarelor se urmărește așa cum convine Jidanilor, adică prin distrugerea simțului național, prin cosmopolitizarea națiunilor, reducându-le la o gloată umană fără tradiții și credință, fără istorie și patrie. Poate că cititorul crede că atare concluzie este o simplă închipuire a scriitorului acestor rânduri, lipsită de orice bază de documentare. Se înșală. În adevăr, iată ce plănuește Jidanul Sigmund Münz din Viena cu privire la largirea atribuțiilor Ligii Națiunilor, venind cu inițiativa înființării unei secțiuni care să figureze alături de secția cooperativei intelectuale, purtând numele „Commission de coopération éducatrice”. Este vorba de a face prin educație mentalitatea popoarelor creștine după concepția anti-națională și interesele jidovești. Supun acest proiect aprecierii tuturor frunțașilor noștri politici, ca să nu-și mai facă nici o iluzie asupra planurilor ce nutresc aceia cari din umbră și efectiv conduc Liga Națiunilor, adică Jidani. Citiți cu atenție domnilor foști, actuali și viitori miniștri; citiți domnilor parlamentari, cari nu v'ați vândut sufletul într'o formă sau alta pentru arginții lui Iuda; citiți mai ales domniile voastre bunilor Români dela care țara așteaptă apărarea ei! Iată cari sunt punctele din propunerea Jidanului Münz:

1. „Crearea unui catechism etic, care nici de cum nu trebuie să înlocuiască învățământul religios, care catechism este destinat pentru învățătorii și discipolii tuturor neamurilor și raselor și trebuie să fie învățat de tinerii între 6 și 24 ani. Această nouă educație morală, întemeiată pe catechismul etic ar avea scopul să stărpească în sufletul tinerimei simțul combativității și mândria naționalistă și să instruiască tineretul în stima față de adversar și față de strein”.

2. „Rămâne de chibzuit dacă comisia propusă, numită „Commission de coopération éducatrice” trebuie să funcționeze deocamdată ca o anexă a comisiei existente, numită „Commission de coopération intellectuelle”, sau dacă nu ar fi mai bine ca menționata comisie propusă să funcționeze ca un departament cu totul independent, în care caz în mod firesc va trebui să se păstreze un contact strâns între cele două comisii, cari lucrează în același spirit. Având în vedere că comisia educației are o însemnătate preponderantă în serviciul păcii dintre popoare, se recomandă înființarea comisiei „de coo-

peration éducatrice” ca un organ cu totul de sine stătător.”

3. „Controlul Ligii Națiunilor asupra cărților istorice și de citire pentru ca din ele să se stărpească otrava combativității de partid, otrava șovinismului naționalist și a intoleranței confesionale”.

4. „Controlul internațional în ce privește jocurile tineretului între 6—24 de ani, cinematografele și muzica în educație”.

Așa dar băieții să nu se mai joace „de-a soldații” spre a nu deștepta spiritul militarist ce repugnă internaționalismului Jidovesc.

Așa dar, jidanul pretinde controlul manualelor de istorie; și cu cât prestigiul Ligii va crește, cu atât acest control va fi mai sever scotând din cartea trecutului nostru tot ce poate cultiva mândria națională, spiritul de independență și pornirea de combativitate isvorâtă din încrederea în viitor. Mai mult: prin controlul jidovesc se va face un pas mai departe și se va falsifica istoria, fiecărei națiuni, așa cum mărturișește jidanul Isac Blümchen, în cartea intitulată „Dreptul rasei superioare” (pag. 14), că au făcut consângenii lui în Franța, ajunși acolo la conducerea școlilor. Iată ce spune: „Noi am curățit istoria franceză de gloriile ei. Prin voința noastră, indigenii francezi nu cunosc sau se leapădă de școlile trecutului lor, care s'au strecurat înaintea venirii noastre la putere”.

Spre a ucide spiritul naționalist, Jidanul Münz pretinde ca Liga Națiunilor să controleze și muzica în școlile noastre!

Așa dar, să nu se mai cânte „Deșteaptă-te române” și „Trăiască Regele”; să nu se mai cânte „Imnul studentesc” și alte cântece patriotice; să nu se mai cânte *doina*, ca să nu mai putem preamări nici momentele mari din trecutul nostru, nici instituția monarhică în persoana M. S. Regelui, nici avântul de combativitate naționalistă al tineretului universitar, nici doinele noastre, cari trec ca un fir de aur etern strălucitor prin sufletul Românului de când a căzut pradă năvălirilor barbare în Dacia părăsită de Aurelian, până în zilele noastre, când bietul Român își exprimă suferința sub formă nouă de cântece populare sub urgia ocupației germane și în furtuna războiului de desrobire a neamului!

Să nu se reprezinte în cinematografe decât filme cu tendințe cosmopolite, cu aventurieri fără patrie: iar nici de cum scene dintre acelea,

¹⁾ În ce privește tratarea acestei chestiuni vezi studiul meu, intitulat „Cuvinte adevărate” Cluj 1925 pag. 144 și următoare.

²⁾ Aceste date sunt luate din Roger Lambelul. Le Regue d'Israel Paris 1921 pag. 242 și din A. Rosenberg. Die Protokolle der Weisen von Zion, Einleitung, 1924 pag. 26.

cari înalță sufletul și-l îndeamnă la fapte mari sau îi întăresc mândria națională prin reamintirea trecutului. Din această tendință se explică, pentru ce cinematografele din Ardeal, ținute de jidani, au refuzat să prezinte filmul „Incoronării dela Alba-Iulia” sub pretextul, că publicul arată indiferență!

Iată ce atentat de asfixiere a vieții noastre culturale și naționaliste ne pregătise Jidanii prin complezența Ligii Națiunilor!

Trecem mai departe; iată cum sună celelalte propuneri:

5. *„O specială supraveghere strictă asupra studenției, cu înclinarea ei actuală spre excese naționaliste, căutând a se evita totuș sistemul delațiunii”.*

6. *„Anchete de făcut asupra alcoolismului în studenție, deoarece alcoolismul obișnuete să fie fratele naționalismului extravagant. Anchete de făcut asupra înclinării studenților de a se bate în duel (ca în Germania). Duelul precum și simulacrul de duel, (care exclude rănirea mortală, numită în Germania „Mensur”) ambele forme de luptă trebuiesc desființate”.*

Observăm, că Jidanul se îngrijește de alcoolism numai întrucât poate excita pornirea naționalistă; dar nu se ocupă de plaga alcoolismului din toate comunele Europei centrale și orientale, întreținută și răspândită de cârciumarii semii.

Tactica este explicabilă: tipă Jidanul să răsune întreaga lume asupra pericolului din care se va trage moartea domniei lui în Europa, tipă în contra pornirii naționaliste; dar nu suflă un cuvânt asupra isvorului de câștig, care îi întărește puterea, aducând degenerarea goimilor, nu suflă un cuvânt umanitaristul hipocrit asupra celui mai mare flagel ce bântue omenirea actuală: asupra alcoolismului, aliat perfid al Iudaismului.

7. *„Trimiterea de experți ai Ligii Națiunilor spre a controla spiritul educației școlare în diferitele țări, spre a descoperi ceia ce este demn de imitat și a înlătura ceia ce lasă de dorit”.*

Ați auzit domnule Ministru al Instrucțiunii publice din România întregită, Jidanii prin Liga Națiunilor voesc să ne trimeată inspector școlar spre a ne dicta și impune cum să ne creștem copii!

8. *„Controlul internațional al ziarelor în ce privește propaganda agitatorie, dar cu cea mai deplină cru-*

tate a libertății de gândire și de presă”.

Cu alte cuvinte: orice publicație naționalistă și creștină, care respectă trecutul și cere ca dezvoltarea neamului nostru să se continue în spiritul patriotic al generațiilor ce ne au precedat, orice publicație în acest sens să fie controlată și desființată din ordinul Jidanilor dela Liga Națiunilor! Ce are de zis dl Ministru de externe față de asemenea atentat la suveranitatea României întregite?

9. *„Instituirea de anchete asupra curentelor din acele țări, în cari mișcările naționaliste lasă să se întrevadă că vor periclita pacea cetățenească și internațională”.*

10. *„Toate aceste controluri, anchete și inspecții se vor face cu asentimentul țărilor cari sunt membre în Liga Națiunilor”.*

În această dispoziție se cuprinde toată hipocrizia Jidovimei internaționale: în adevăr, nici un Stat conștient de suveranitatea lui nu va tolera asemenea acte cari lovesc greu în demnitatea națională; și dacă totuși Jidanul menționează obținerea consimțământului, face aceasta pentru că știe, că Statul vizat va ceda fie intimidat de majoritatea membrilor Ligii, fie adus la strâmtoare de finanța internațională, care toată e jidovească.

11. *„Introducerea unei limbi mondiale pe lângă limba națională în toate țările cari sunt membre ale Ligii Națiunilor. În prima linie se recomandă limba engleză; dar poate fi luată în considerație și altă limbă: poate franceza, poate spaniola”.*

Aici nu este vorba de limba diplomatică; dispoziția ar fi fost de

prisos, dat fiind că de mult limba franceză ori engleză îndeplinește acest serviciu internațional. Este vorba de introducerea obligatorie, prin ordin dela Liga Națiunilor, a uneia din limbile propuse în țările membre spre a slăbi cultivarea graiului național și deci a desrădăcina simțul autohton de mediul geografic și istoric în care s'a dezvoltat limba fiecărui popor; așa în cât mai ușor să prindă curentul cosmopolit fără tradiții și fără patrie, astfel cum a mai încercat un alt Jidan, cu numele Zamenhof să ajungă la acelaș rezultat prin alcătuirea limbii zisă „esperanto”. Deosebirea între propunerea actuală a Jidanului Münz și cea de acum vre-o 40 de ani a consăngeanului său Zamenhof este că atunci se producea o inițiativă particulară, iar astăzi Jidovimea, care de lungă vreme nutrește aceleași gânduri ascunse și profund destructive, încearcă a introduce în viața popoarelor o normă, întărită prin sancțiuni de drept public internațional.

Din cele mai sus expuse, rezultă: că Jidanii nu sunt streini nici de înființarea, nici de conducerea, nici de îndrumarea viitoare a Ligii Națiunilor. Așa fiind, întreb pe toți fruntașii politicii noastre: Care va fi soarta României întregite ajunse sub jurisdicția, supravegherea și sub inspectoratul Ligii Națiunilor, așa precum precedente s'au și creat? Răspunsul nu sunt în stare să-l dea cei întrebați, răspunsul îl va da neamul nostru, care nu a scăpat de juguri seculare spre a-și pleca grumazul astăzi sub tirania jugului Jidovesc.

Fii siguri domnilor politicieni.

I. C. Cătuneanu

Realizabilitatea programului L. A. N. C.

La 18 Septembrie 1925 s'a făcut unirea tuturor organizațiilor naționaliste și creștine în cadrul L. A. N. C. Cu aceasta ocaziune s'a dat ultima formulare programului politic, al cărui realizare L. A. N. C. o vrea, legându-se prin jurământ. De atunci și până astăzi nu am înregistrat la adresa acestui program nici un rând de critică serioasă și documentată. Dușmanii acestei mișcări de salvare și regenerare a țării, dușmanii fățiși și ascunși — și Slavă Domnului nu ducem nici o lipsă de dușmani, pentru că nu există în întreaga Românie o acțiune politică mai dușmănită decât a noastră și în acelaș timp îmbrățișată cu mai

multă căldură de masele românești iubitoare de neam și Tară — zic toți acești dușmani ireductibili și furibunzi au fost constrânși a se mărgini la simple invective sau la diversiuni de cea mai transparentă speță. Azi nu mai prind nici înjurăturile nici diversiunile.

Cine mai dă crezare șoaptelor, că L. A. N. C. este o simplă unealtă a cutărui s'au cutărui partid, cine nu întoarce spatele cu scârbă în fața afirmațiunei neghioabe că dl A. C. Cuza, această figură, astăzi unica figură de convingeri și viață politică consecventă, intransigentă și fără târguală ar fi în slujba ocultă a saltimbancilor politici fără convin-

geri? Cine? Prin urmare toate aceste arme de combatere au fost părăsite. Altceva trebuia găsit, ceva mai seducător, mai plausibil, mai eficace.

S'a născocit deci o nouă armă, un nou argument: programul L. A. N. C. *este un simplu ideal fantezist, este lipsit de realitate, nu ține cont de posibilitățile de realizare, este irealizabil și prin urmare toată acțiunea L. A. N. C. este o simplă aventură a unor fanștași poate de bună credință, însă cu desăvârșire desprinși de cunoașterea condițiilor de înfăptuire a unor idei politice.*

Natural că aceste insinuațiuni nu se pun pe hârtie, ci se colportează dela om la om presărate cu informațiuni din cele mai neadevărate și de pură invențiune despre preținse declarațiuni făcute în întrunirile L. A. N. C.

Se vor spulbera și aceste nepuțințioase uneltiri, se vor nărui fără urmă, fără ca să mișcăm un deget. Adevărul este ca lumina soarelui victorios ce străbate și risipește negurile și întunerecul. Pentru cei de bună credință, pentru lămurirea cu o clipă mai înainte a celor dornici de lumină complectă am să spun câteva cuvinte la înțeles.

Orice program politic, chiar și cel mai absurd este realizabil, cu o singură condiție: la încercarea de realizare să prezideze o voință fermă, neînfrântă și hotărâtă, care nu cunoaște șovăeli, nu cunoaște cotituri și nu bate în retragere cu nici un pret.

Afirmațiunea la aparență hazardată o probez ca un exemplu de recentă actualitate. Bolșevicii înarmați cu o voință de fer numai au realizat cel mai absurd și monstruos program politico-social transformând cea mai vastă împărăție într'un laborator de experiență iudaică, într'un adevărat iad al satelor de milioane de oameni, aserviți unui mănunchi de răufăcători pseudonimi. Să nu mai vorbim însă de programe politice ticluite de o bandă de răufăcători.

Acest cras exemplu a fost ales numai pentru a ilustra în modul cel mai plastic lipsa de judecată a celor ce au ochi și nu vreau sau nu pot să vadă.

Fascismul în Italia a realizat un program politic, pe care scepticii de alde Nitti, Orlando sau Giolitti îl credeau și stigmatizau tot atât de fantezist și irealizabil, ca și atotștiutorii dela noi pe programul L. A. N. C. Această măreață operă însă nu s'a făcut și nu s'a putut face decât

pusă la cale și înfăptuită de voință hotărâtă, energetică. Și până când opera iudeo-bolșevică se va nărui, va dispărea ca o bășică de săpun, opera fascismului italian va fecunda istoria poporului italian pentru secole; aceasta pentru motivul, că programul politic al fascismului întrunește încă o condiție: *promovează interesele eterne ale națiunii.* Dar asupra fascismului vom reveni.

Programul L. A. N. C. are în vedere numai binele neamului românesc și al țării. Acest program integral realizat va însemna maximumul de bine și fericire pentru națiunea și Țara Românească. Desfid pe ori și cine, să arate măcar, că un singur punct al acestui program păcătuiește contra intereselor vitale și eterne ale neamului.

Dacă așa este, atunci cari puncte anume din acest program îi neliniștesc pe îngrijorații noștri patrioți? Răspunsul este simplu: soluționarea problemei jidănești. Soluția L. A. N. C. pentru marea și fatala problemă jidănească este *eliminarea jidanilor.* Evident că această eliminare nu se poate realiza în 24 ore, însă să-mi arate cineva, unde prevede programul L. A. N. C. acest termen de 24 ore, din care se făurește arma neseriozității programului și a acțiunii? Unde și când ar fi făcut dl. A. C. Cuza astfel de declarațiuni, pentru că subsemnatul, care am însoțit pe dl. A. C. Cuză la toate întrunirile ținute în Ardeal așa ceva n'am auzit; declarația este atât de copilărească, încât este o adevărată insultă a o atribui unui bărbat politic de talia dlui A. C. Cuza.

Programul L. A. N. C. soluționează problema jidovească în mod evolutiv, deci nu în 24 ore. Soluția evolutivă însă nu însemnează tergiversare și pe urmă amânare ad calendaras graecas.

Măsurile se vor lua imediat și se vor înfăptui cu energie și fără amânare, așa după cum ele sunt înșirate la capitolul respectiv al programului. Toate aceste au ca scop final eliminarea complectă. Credem că aceste măsuri singure vor determina plecarea succesivă, însă rapidă și complectă a jidanilor din țară. Dacă vor mai rămâne unii, L. A. N. C. nu se va opri în cale și își va încorona opera prin trecerea celor rămași peste graniță.

Foarte bine, vor zice cei nedumeriți, cei sceptici sau cei interesați, dar chiar această șgonire din țară, chiar și succesiv aplicată, a unui popor întreg este irealizabilă:

se va nărui cerul și pământul democrației umanitare, se vor ridica și petrele din Europa și America, ca să împiedice o astfel de crimă.

Nu, domnilor mei, să lăsăm frazele sforăitoare și să recurgem la câteva exemple contimporane, pentru a lua contact cu realitatea.

Turcii redeșteptați la o nouă viață au crezut, că Turcia trebuie să le aparțină numai lor. De aceea s'au hotărât să isgonească din Asia Mică câteva milioane de greci băștinași, ai căror înaintași locuiau acele părți de țară cu sute și mii de ani înainte de descălecarea Turcilor pe acele plaiuri. În fața cerbiei, a voinței ferme și neștrămutate a lui Mustafa Kemal Pașa s'au plecat toate democrațiile lumii iscălind cu propria mână isgonirea Grecilor prin tratatul dela Lausanne. Eliminarea Grecilor s'a făcut în câteva luni cu o brutalitate fără seamăn în văzul și auzul tuturor, fără ca Europa să crâcnească nici chiar atunci, când brutalitatea turcească nu s'a oprit nici în fața Patriarhului bisericeii ortodoxe.

Bărbăția și energia impune.

Polonia reînviată era pusă în fața problemei coloniștilor germani din Poșnania instalați cu decenii în urmă prin depozedarea sistematică a elementului polon de către Reichul german. Polonia a soluționat problema bărbătește: a expropriat integral pe coloniștii germani, câteva sute de mii, și i-a repatriat forțat. Nu s'a făcut nici o vâlvă în jurul acestei chestiuni, nici războiu n'a fost din pricina aceasta și nici un alt cutremur sau cataclism european sau mondial nu s'a produs.

În sfârșit Mussolini ajungând la convingerea, că francmasoneria atentează la viața fascismului și astfel indirect la existența și viitorul poporului italian în mod fulgerător a strivit această hidră iudaică, această cârmuitoare ocultă a tuturor democrațiilor iudaizate și a avut curajul să sfideze întreaga Europă, fără ca Italia să fi sucombat. Dimpotrivă Italia nici când n'a fost mai respectată, mai măgulită decât astăzi; Italia se transformă în *Imperiu.*

Astfel exemplele se pot înmulți la infinit. Soluțiunea noastră pentru problema jidovească nu e nici mai radicală, nici mai grozavă decât cum s'au realizat altele în istorie, soluțiunea L. A. N. C. este mai civilizată, mai îndulcită, decât cecece au făcut alții în cazuri similare.

Soluțiunea aceasta este reclamată de tot ce simte cu adevărat românește și realizarea ei este condițiunea

principală a existenței și viitorului neamului românesc.

Liga Apărării Naționale Creștine are și va avea voința energică, de fer, nestrămutată și neclintită de a-și realiza integral programul și progra-

mul va fi realizat. Cei fricoși și cei nedumeriți să fie pe pace: Europa nu ne va face o cruciadă modernă, cel mult anumita presă din lumea întreagă va lătra infernal.

Valeriu Pop

Scrisori din Paris

Ce este Asociația Studenților Români din Franța?

— O adunare de jidani pentru neîndreptățirea studenților români —

Paris, Decembrie 1925.

În ziua de 15 Noembrie a. c., Asociația Generală a Studenților Români din Franța a procedat la nouile alegeri de comitet pentru anul viitor de gestiune: 1925/26. Cu vre-o săptămână înainte s'au lansat foile de convocare, pentru invitarea membrilor la vot! Aceste convocări, cari se adresau studenților români erau făcute în limbă franceză, și nu în limbă românească! Faptul pare curios, și poate inexplicabil înaintea unor „laici“, cari, pe deasupra, au „cusurul“ să se cugete ca orice bun român! Deși acest fapt este un mic și neînsemnat punct din șirul manoperelor condamnabile ale acestei asociațiuni, el totuși își are explicația... o tristă și semnificativă explicație!

Asociația Generală a Studenților Români din Franța, fiind constituită, în cea mai mare parte, din jidani și streini, nici n'ar avea dreptul să usurpeze numele de „român“. Interesele studenților români totdeauna au fost secundare și au trecut prin comitetul jidovesc al acestei asociațiuni! Vă puteți închipui cum s'au rezolvit aceste chestiuni, și în ce măsură s'a ținut cont de interesele studenților români!

Actualmente, din listele probabile ale acestei asociațiuni reiese, că 70% din membrii înscrși sunt jidani! Toți jidanii dela universitățile din Iași, București și Cluj, cari nu s'au simțit bine în țară, au venit la Paris! Deasemenea toți jidanii-unguri din Transilvania cari nu vor să învețe românește!

Motivul principal, pentru care jidanii se înscriu în această asociație, și în același timp unul ei pretext de existență este: *ajutorul bănesc al guvernului francez!* Se știe, că ministerul de finanțe francez, distribue câte 200 franci lunar acelor studenți români, cari nu primesc bursă dela guvernul român și cari cad într'o anumită categorie de studii.

Listele sunt înaintate ministerului de dl prof. Mario-Roques,* delă Facultatea de litere din Paris. Cum însă dl Mario-Roques nu are timp destul pentru construirea listelor, el încredințează acest lucru Asociației Generale a Studenților Români din Franța. Va să zică, *numai aceia primesc ajutorul francez, cari sunt înscriși în Asociație și cari, din „bunăvoința“ comitetului jidovit, sunt puși pe listă...* Este inutil să spun, că toți jidanii sunt pe listă, și că românilor se fac nedreptăți,... așa s'a alcătuit „programul de muncă“ al comitetului! Iată deci ce scop are asociația: E vorba de o adunare jidovească pentru a asigura un beneficiu bănesc fiilor „poporului ales“. Nici o acțiune românească și nici o acțiune culturală! Drept vorbind, în urma acestor considerente, asociația nu are nici un rost de existență! Faptul, că se cer 17 franci de taxă anuală, ca să fii admisibil pe listă... este un simplu șantaj, căci guvernul francez nu pretinde dela cei admiși pe listă, ca să fie înscriși în Asociație! Aceste măsuri arbitrare sunt injuste și într'o bună zi cei în drept vor purta răspundere! Pe urmă sumele încasate din aceste „taxe forțate“ se dau ca împrumut studenților jidani... și preferiților membrilor din comitet! Această gospodărie obscură de bani deja și în anul trecut a dat naștere unor afaceri murdare, cari, după multe sforțări, abia au putut fi mușamalizate!..

Dar să nu crează nimeni, că numărul studenților români din Paris și Franța se reduce numai la aceea infimă minoritate românească din Asociație! Sunt foarte mulți studenți, români și nu jidani, cari fiind în situații materiale mai bune și beneficiind de burse românești nu se înscriu în Asociația Generală, neavând nevoie de ajutorul francez! Prin asta însă ei fac o acțiune antiromânească,

*) N. R. Jidan.

căci dacă s'ar înscrie și ei, majoritatea jidanilor în Asociație nu ar mai exista! De prezent, având în vedere nepăsarea acestui grup de studenți români, mica minoritate românească este lăsată în prada manoperelor jidovești, și este silită să lupte din răspuțeri pentru revindicarea drepturilor sale.

În urma acestor adevăruri, să nu ne mire faptul, că convocările pentru votarea din 15 Noembrie s'au făcut în franțuzește. Marea masă de jidani și streini n'ar fi înțeles această convocare, dacă ea ar fi fost scrisă în românește!..

În ziua alegerii, în camera de votare dela „Hotel des Sociétés Savantes“ n'am auzit o vorbă românească. Jidanul Thaler, secretarul comisiunii de alegeri cu toții numai franțuzește vorbea. Înaintea mea s'au perindat o mulțime de jidani-unguri, cari nu știu o iotă românește, și cari pe vremea monarhiei erau călăii colegilor lor români. Natural, Statul român, care uită trecutul atât de iute, grăbește să le dea favoruri. Dealtfel ei nu numai acest beneficiu îl au: cea mai mare parte dintre studenții jidani capătă ajutoare dela sioniștii parizieni, ca apoi, când au obținut diploma, să se naturalizeze de francezi, cum au făcut-o asta mai mulți înși!..

Din rezultatul alegerilor s'a văzut, că viitorul comitet iarăș e jidovesc, peștriat cu români filosemiți și aserviții lor! Majoritatea voturilor a avut-o jidanul Rosen cu 140 voturi. Pe urmă vin jidanii; (în ordinea voturilor obținute): Fruchman, Glück, Kremer și Segall. Restul de zece membri ai comitetului au eșit în ordinea următoare: Ionescu-Ivanof, Singer (jid.), Iovin, Linteș, Pavel, Periețeanu, Phillipide, Poenaru, Săvulescu și Tomescu. Așadar comitetul nou se compune după cum urmează: *președinte*: dr Ion Iovin, *vicepreședinți*: Philippide și Segall, *secretar*: Furchtmann, și membrii citați mai sus. Precum se vede, jidanii, pe lângă că au avut o majoritate absolută de voturi, totuși nu au cutezat să puie pe un jidan la președinție, ci s'au înțeles în persoana drului Iovin... Și era natural ca lista jidovească să iasă, din moment ce 70% dintre membrii votanți erau jidani! Aici nu mai ajută, decât, sau o concentrare a studenților români din Paris, sau dizolvarea asociației și refacerea ei pe bază națională!..

Până când în țară s'a pus frâu aroganțelor jidovești, aici în Franța

ei se bucură de-o deplină libertate pentru manoperele lor subversive de-a submina tot ce e românesc! Dar asta nu numai în Asociație, ci și pe teren politic! Studenții jidani din Basarabia se iau cu rușii și comunistii, iar cei din Transilvania cu cei din Budapesta! Dar când trebuie să ridice ajutorul bănesc, atunci iarăș devin români și se prezintă fără nici o rușine la ghișeu al asociației!

Impertinența și nerușinarea jidanilor în Asociația din Paris a existat totdeauna! De când masa studențească „Blank“ a fost în mâna lor toți studenții, cari au mâncat la ei (cu preț redus) *trebuiau* să le servească interesele. Toți cei ce au fost acolo, își reamintesc de caraghioasa figură a lui *Grünzweig*, dirigentul mesei, care concedia pe rând pe studenții români „*renitenți*“, adică pe aceia cari au cutezat să ridice cuvântul contra acestor manopere meschine.

Pe timpul președinției lui *Dodel Eliescu*, care era un prototip bucureștean, dotat cu calități bune și mai ales rele, jidanii nefiind încă prea numeroși, au tăcut din gură.

Maturitatea poporului român

Poporul român, odată unitatea națională înfăptuită, și-a trăit copilăria sa. Acum începe maturitatea.

O succintă incursiune în câmpul istoriei noastre naționale, ne va arăta că în copilăria poporului român, trei mari perioade, au format etapele acestei tinereți plină de sbucium și de svârcoliri.

Până la întemeierea Principatelor, aluatul neamului nostru s'a plămădit într'o veșnică dospeală.

Odată cu întemeierea Principatelor, se poate vorbi de o adevărată viață *românească* a poporului nostru.

Întemeierea Principatului Moldovei de către Dragoș-Vodă la 1353 și a celui Muntean de Radu-Vodă în 1374, deschide pentru prima oară ochii poporului nostru la o viață nouă.

Acest început de viață se dezvoltă în chiliile bisericilor, unde călugării cu un bob de carte, arată poporului, că toți cei cari vorbesc o limbă și au aceleași obiceiuri, sunt creștini întru Domnul, și această, credință trebuie apărată, căci ea e leagănul ființei noastre.

Se poate spune dar, că lupta pentru *credința* creștină a neamului nostru, durează până în pragul veacului al XVII, formând *prima perioadă*, în evoluția istorică a poporului român.

Puhoiul a venit în urmă. Sub președintele *Pătălageanu*, o figură palidă și impotentă, jidanii s'au întărit mult și „era“ lor datează de-aici! Mâna energică a doctorului *Eugen Suciu* într'un timp i-a mai ținut în frâu. Pe urmă a venit debandada,„ certurile între români, desorientarea conducătorilor, care s'a deslegat printr'o rușinoasă aservire, abandonând cu totul cauzele vitale românești...

O mică grupare de ardeleni și olteni, condusă de inimoșii români *Nedeianu, Chifu, Veliciu, Brădeanu* și *Fericeanu* totdeauna au ținut piept abuzurilor jidovești, reducând, în măsura posibilității, proporția tendințelor jidovești..., dar ce folos, dacă o *acțiune radicală* nu stărpește din bază aceste nedreptăți?!

Și acum, când pășim într'o nouă epocă de „dominație jidovească“, *strigăm un puternic apel către colegii din țară, pentru disolvarea acestei pepiniere de jidani și streini*, dorind a pune bazele unei *Asociații Noul Românești*, lucrând într'un curat *spirit românesc*, pentru o *propagandă românească cât mai intensă*!!...

Eugen Șincai

A *doua perioadă* durează tot veacul al XVII și XVIII, când s'a dat lupta pentru *cultura națională* și afirmarea cât mai puternică a ideii lui și visului național, de a ne uni într'un singur Stat și sub un singur sceptru, toți câți vorbim o limbă și avem o credință.

Această luptă e culminată de marii revoluționari: în Ardeal, Horea, Cloșca și Crișan la 1784 și în Principate, Tudor Vladimirescu la 1821.

În veacul al XIX-lea începe a *treia perioadă*, când marii cărturari, în frunte cu Heliade Rădulescu, părintele literaturii române, îndeamnă poporul să fie treaz căci se apropie ceasul când *puterea națională*, va aduce neamul românesc, în granițele lui etnice și naturale, ca românul să nu mai plângă, „dela Nistru pân' la Tisa“.

Și la începutul veacului al XX-lea idealul național, Unirea tuturor românilor, care datează dela Mihai Viteazul, a fost aproape complet îndeplinit.

Nația românească și-a arătat puterea și a învins.

În zilele noastre, începe o altă perioadă, aceia a *apărării naționale*, odată cu trecerea poporului român

din faza adolescenței în aceia a maturității.

Deci o mare luptă începe: *lupta pentru apărarea nației îngenunchiată de streinii interni și consolidarea neamului nostru, pe credință, tron și geniul românesc*.

Numai apărând acest patrimoniu scump, acum, când maturitatea neamului nostru e în plină dezvoltare, vom putea duce și noi, în făgașul civilizației umane, cultura și creațiile noastre, ca popor, demn de a trăi sub soare.

Pe scurt, putem spune, că poporul nostru dela nașterea lui și până azi, *a trăit luptând*; de azi înainte, după ce se va consolida intern, *va trăi creind*.

Dar pentru *a trăi ca să creeze*, neamul nostru are nevoie să respire un aer curat românesc și creștinesc, adică, să facă consolidarea internă *pentru noi și numai prin noi*.

În atingerea acestui scop, poporul nostru se lovește de streinii, cari se află în granițele noastre.

Streinii aceștia fac parte din mai multe popoare înconjurătoare, cari se aseamănă în multe privințe cu poporul românesc, și din alți streini, ce nu au nimic comun și asemănător cu neamul nostru. Acești streini, cari se deosebesc fundamental, atât ca credință cât și ca ideal omenesc în lume, sunt Jidanii.

Jidanii, prin credință, prin idealul și prin felul lor de viață, sunt obstacolul cel mai greu de trecut în calea progresului și dezvoltării noastre naționale.

Cu ei și *numai cu ei* trebuie dusă lupta, demn și cinstit, pentru asigurarea liniștei și sănătății poporului nostru care astăzi, se vede *stânjenit* în afirmarea ființei sale.

Iată dar, că *perioada a patra* din zilele noastre, adică *apărarea națională*, este în funcție de *soluționarea cât mai neîntârziat a chestiei jidovești în țara noastră*.

De ce numai cu acești streini: jidanii, noi trebuie să *lichidăm* cât mai de grabă și cu ceilalți streini nu?

Întrebarea aceasta — ca orice întrebare — are nevoie de un răspuns.

Jidanul, prin firea lui, prin credința lui, prin cultura și obiceiurile lui, este un element dizolvant în mijlocul poporului unde trăește.

Prin firea lui e veșnic vagabond, n'are țară, n'are patrie, n'are nici cer, nici pământ; e veșnicul Ahasver, mereu pe drum și niciodată stabilit

i

nr'un loc, unde ar putea trăi numai prin el.

Se înțelege dela sine, că un astfel de om, nu are nimic sfânt de respectat la alții și ca atare, nu vrea binele nimănui.

Prin credința lui, e în contradicție cu credința și datinele noastre strămoșești și creștinești.

Credința noastră spune: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, cea a jidanului din contră, că trebuie prin orice mijloace să *supui* pe cel de o altă credință și supunându-l, să-l distrugi. Credința lui Isus are milă de orice om: a lui Moise are numai de jidani, pentru ceilalți, are numai ură.

Prin cultură, jidanul și-a format o educație, din care rezultă numai binele pentru el, prin orice mijloace, fie cât de imorale; n'are respect de organizația Statului în care trăește, el voind numai un singur stat cu domnia lui Israel, adică a jidanilor, peste întreg pământul. Deci pentru familia, pentru societatea în care trăește și care nu-i jidovească, el nu are nici un respect.

Prin obiceiuri jidanii, sunt în dezacord cu toate obiceiurile altor popoare.

Dacă astfel stau lucrurile cu acești streini din mijlocul nostru, se înțelege dela sine, că o dezvoltare normală a poporului român, nu e cu putință până când acest element dizolvant nu se elimină, sau cel puțin nu e îngăduit.

Iată de ce considerăm pe acest strein: jidanul, un obstacol în calea propășirii noastre.

*

Cu ceilalți streini din mijlocul nostru, avem multe asemănări: sunt toți creștini, au toți un neam sau un popor al lor, organizat; un Stat cu granițe, cu legi și cu o formă de guvernament. Așa sunt: ungurii, germanii, bulgarii, ruși, etc.

Având aceiași credință și același scop în viață: binele celui slab și al aproapelui, ei sunt asimilabili și dacă nu în 100 de ani, dar în cel mult două sute, ei sunt complect adaptați la noua viață a poporului nostru.

Iată de ce lupta noastră internă nu se dă decât în contra elementului jidovesc, neasimilabil și nu contra altor streini.

Această luptă, care a început trebuie dusă la bun sfârșit, căci altfel ajungem în halul Rusiei de azi și a Ungariei dela 1919, când Jidanii și-au bătut joc, de toată demnitatea acestor țări sub cuvânt că fac democrație.

Să fim dar cu luare aminte, acum, când începe maturitatea poporului român. Să ne apărăm neamul de vrăjmașul intern, după ce ni l'am apărat de cel din afară.

Să consolidăm nația noastră prin credință, tron și virtuțile strămoșești, căci numai astfel vom putea să con-

tribuim și noi cu eeva, pentru pacea și cultura omenească.

Dacă vom pierde acest moment și nu vom fi prevăzători să ne apărăm de dușmanii interni, Jidanii, cine știe, dacă mâine, nu va fi prea târziu.

C. Argintaru.

Ideea națională ca principiu ideal

Idealismul, este un ipostas psihologic specific. Nu în sufletul tuturor oamenilor este o actualitate psihologică. Sunt oameni, în a căror structură sufletească această noțiune este exclusă, printr'o pseudo-concepție despre viață. Aceștia sunt materialisții, cari privesc viața numai prin prisma preocupărilor economice. Oameni, cari nu consideră actualitatea vitală, decât ca o înlănțuire a fenomenelor materiale.

Idealismul isvorăște din abnegație. Abnegația este substratul psihologic al idealismului.

Idealismul isvorăște din altruism. Altruismul este o categorie a abnegației. Este o formație psihologică, sub impulsul căreia individul acționează fără considerare la preocupările personale.

Noțiunea „idealism“, înmănunchiază în alcătuirea sa cele două categorii similare: abnegația și altruismul. Se poate defini: o stare psihologică specifică, care conduce la dezinteresare, abnegație și altruism.

După războiul mondial idealismul a pierdut mult în actualitatea sufletească a oamenilor. Căci războiul considerat în sine, ca manifestare armată, a demonstrat brutal primul concepției materialiste. A arătat tăria de fier a manifestărilor economice. Și a scos la iveală axioma — privind numai în laturea economiei politice — că aceea, care validează la maximum principiul economic, este: *economia națională*.

După război, idealismul a suferit o mare înfrângere. A intrat în categoria monedelor scoase din circulație. Și acest fapt în primul rând se datorește grelelor condițiuni economice post bellice, cari au condus direct către o concepție materialistă despre viață în genere.

Totuș, idealismul ca realitate psihologică este o vie necesitate pentru evoluția normală a naționalităților. De aceea dorim și recondizionăm repunerea acestei noțiuni, în cadrele, pe cari le avea înainte de război, ca funcțiune socială.

*

În cadrele românismului, ideea națională în mersul său activ de realizare practică, a fost susținută de cel mai pur idealism. Această „idee“ în mersul său de concretizare aproape n'a cunoscut obstacole. A izvorât din tot ce are mai sănătos matca vigoriei psihologice latine a neamului românesc.

Dintr'un instinct de conservare a naționalității române, altoit pe cel mai cald idealism, au purtat voievozii noștri șirul de războaie contra năvălitorilor dela nord și dela sud. Aceste lupte, cari au afirmat cu atâta tărie principiul ideii naționale, au început încă către sfârșitul veacului al XIV-lea și au durat cu intensitate până la 1716. În acest răstimp am câștigat victorii strălucitoare și în Danubiul cu ape învolburate și în Carpații împăduriți. Aceste victorii, cari au ținut la susținerea ființei noastre naționale, au izvorât dintr'o impulsie nativă de idealism, atât din partea conducătorilor, cât și a norodului. Și numai un exces de idealism național a adus cu sine marea înfrângere a Turcilor dela Podul Înalt din județul Vaslui, fapt de arme cu o importanță covârșitoare pentru creștinătate, în complexul istoriei universale.

Odată cu întronarea fanarioților în Muntenia și Moldova, imboldul ideii naționale cade în amorbire. Însă, se trezește la viață la 1821, în marea mișcare pornită de Tudor Vladimirescu. Și întreg veacul al XIX-lea a înregistrat triumfuri de manifestări active ale ideii naționale, isvorâte din spirit de abnegație și jertfă, menite consolidării naționalității române.

În trecutul nostru istoric, ideea națională, s'a sprijinit pe însăși structura psihologică a neamului românesc. Căci, neamul nostru pornește pe cărările realizărilor active dela o concepție creștină altoită pe un real optimism. Psihologia noastră națională cuprinde în largi proporții spiritul de jertfă, spiritul de abnegație. Ea intrupează în alcătuirea sa o mare proporție de optimism. Și

dovada optimismului și a spiritului de jertfă a făcut-o cu prisosință în războiul din 1916, ce-a afirmat cu atâta putere principiul salvator al ideii naționale.

*

După războiul mondial — care a adus integrarea naționalității române — principiul ideii naționale a intrat într'alt ipostas.

Intre granițele românismului avem o diversitate de elemente eterogene: Unguri, Slavi, Germani și Jidani.

Studentimea universitară din cuprinsul întregii țări, făcând deosebirea necesară între elementul eterogen de *baștină*: Unguri, Slavi și Germani și elementul eterogen de *import*: Evreii, a deschis acum trei ani o luptă aprigă contra acestora.

Lupta contra Jidanilor în țara noastră e veche. Ea se fundamentează pe doctrina ideii naționale. Și tocmai pentru a stabili doctrina acestei „idei”, arătând pericolul streinismului, a scris *Mihail Eminescu* articolele sale politice. *Vasile Conta* a aprofundat aceeași „idee”, pornind dela o concepție filozofică despre

pericolul evreesc; iar *A. C. Cuza* a ridicat la rangul de doctrină aceeași „idee” în lucrările sale, alăturând cadrului teoretic, lupta dărză și veșnic tânără.

Studentimea universitară, în lupta contra Jidanilor, face propagandă în pitoreștile noastre sate, arătând tot pericolul ce-l marchează pentru neamul românesc, acest element eterogen intrus pe solul nostru.

Mișcarea studentimei universitare, a țâșnit dintr'un substrat de idealism: *apărarea naționalității române*.

Intemeindu-se pe doctrina ideii naționale, mișcarea universitară este etică și activă.

Și, tocmai grație acestor două atribute ale ei, am asistat gradat la procesul de generalizare a ideilor pornite din cadre universitare, în largul opiniei publice.

Luând drept punct de plecare principiul idealist creștin, mișcarea antisemită capătă tot mai mulți aderenți și țintește la întărirea și validitatea caracterelor latine, ale neamului românesc.

Marin Dragnea

ARHIVA DOCUMENTARĂ

Memoriul

Inaintat Majestății Sale Regelui României la 18 Decembrie 1925 în cauza doleanțelor Moșilor

Revista noastră, care în mai multe rânduri a desvăluit durerea Moșilor, așa cum de atâtea ori zadarnic și-au plâns-o Guvernului, înaintea unor capete neînțelegătoare și a unor inimi împietrite în lăcomie și venalitate, intervine astăzi din nou și publică, după excelenta formă săptămânală, intitulată „Huedinul” din 29 Decembrie 1925, Memoriul Moșilor înaintat M. S. Regelui în ziua de 18 Decembrie 1925; și tot de o dată, după cum simte ca o sfântă datorie să ia apărarea celei mai năpăstuite populațiuni din România întregită, tot astfel se socotește fericită că poate aduce cele mai curate laude și calde mulțumiri neînfrânilor luptători Amos Frâncu, Aurel Munteanu, Căpitanul Șiancu și Teodor Șuşman pentru străduința depusă spre a face să triumfe cauza Moșilor prin intervenția M. S. Regelui, care a rămas ultima și suprema lor nădejde în lupta contra societăților jidovești favorite de guvernul Bătrănu.

SIRE,

După zece secolii de urgie și desmoștenire fără nume, ce s'au deslăn-

țuit, când Moșii mai ales au reacționat în zece revoluțiuni pentru restituția domniei românești și revendicațiilor agrare miniere (1437—1918) asupra întregului element românesc subjugat sub coroana Sf. Ștefan, Moșii cari întâi dată au prins în 1919 armele desrobite, pentru Unirea tuturor Românilor și au grijit ca ochii din cap pădurile și minele ce li s'a promis a li se restitui integral prin Senatul Național Român din Ardeal și cu armele au garantat libertatea hotărârei dela Alba-Iulia și au determinat retragerea armatelor lui Mackensen, au primit mai ales cu efuziune ceasul eliberator vestit de *Majestatea Voastră* în fruntea nebiruitei Armate românești.

Atudinea vitejească a Moșilor la Tisa și primirea *Majestății Voastre* la reîntoarcerea glorioasă în Cluj și Munți, au dovedit odată mai mult, că Țara Moșilor aceasta. Vendee și hotărâtor punct strategic al Monarhiei Române a primit cu înflăcărare nemărginită pe lângă evanghelia libertății politice în Unirea tu-

turor Românilor și *evanghelia liberării economice, pe temeiul dreptului istoric ce a răsunit de pe buzele Majestății Voastre vestindu-le, că pădurile și pășunile din Munții Apuseni vor fi ale Moșilor.*

În fața cuvântului sfânt al *Majestății Voastre*, care ducea la izbândă dreptul istoric, făgăduințele Guvernului *Majestății Voastre*, că în cadrul legii agrare se va da maximum de păduri și pășuni din pădurile Statului, din ale magnaților și societăților exploatoare — toți uzurpatori — conform convențiunii încheiate la fața locului la Huedin, Turda, Baia de Arieș, Câmpeni și Abrud, în care loc din urmă s'a făgăduit și soluționarea problemei miniere, nerăspunzând în complet cuvântului *Majestății Voastre*, au determinat pe procuratorul Moșilor în preajma serbărilor centenarului Avram Iancu, să înainteze la Președenția Consiliului memoriul adnexat, ce rezumă aproape integral doleanțele, revendicațiile și soluțiile în cauza de viață și de moarte, care mai ales este *pădurea, pășunea și mina* în Munții Apuseni.

Chiar soluțiile reduse la legea agrară, întregite cu promisiunea de colonizare în stil mare a Moșilor ajunsă în preajma peirii, au adus o ușurare în suflete crezându-se, că după 7 ani dela Unire, maximum de păduri și pășune acompaniat de colonizare și reforma minieră pusă în vedere vor deschide Moșului orizontul unui trai mai omenesc.

SIRE,

Venim a ne proșterne astăzi cu sufletul îndurerat și a ne plângé la treptele Tronului Românesc, că nedreptățile împotriva Moșilor — necum să fie înlăturate — ele au fost înăsprite și sub raport agrar și minier, *călându-se prin organele executive și mai ales prin Comitелul Agrar, cuvântul Majestății Voastre* și după chestiunea Moșilor a avut un lung și penibil răsunset în presă și Parlament.

Precum lipsa regulamentului minier prevăzut în lege pentru Munții Apuseni, menținerea înstrăinării neglegiuite a minelor de aur din terenurile răpitate dela Moși, cari fiind avere dușmană trebuie să revină Statului român și degradarea muncitorilor la starea de iloți în părțile Zarandului ca și în epoca ungu-rească din partea unor societăți exploatoare și acaparatoare fără drept și lege (Sex. soc. „12 Apostoli”) a terenelor ce trebuiau muncite cu tovarășii Moșilor minieri prin Statul

românesc binefăcător, astfel și faptul, că pădurile și pășunile din Munții Apuseni nicăiri încă n'au fost predate în stăpânirea comunelor, ci din potrivă, unde s'a designat dela Stat ori particulari, se vor menține prin o lege silvică improprie în Administrația Statului, iar în cursul reformei agrare nici maximul n'a fost observat și nici societățile exploatoare nu au fost expropriate, iar scutirile s'au pronunțat și pentru proprietari și pentru societățile acaparatoare, contra legii, după 1 Decembrie 1918, au stărnit între Moți valuri de profundă și legitimă nemulțumire, biciuite și prin colonizările efectuate în condiții dezastruoase la frontiera de vest, deși recoltele au fost abundente dovadă de priceperea și hărnicia agricolă a Moșului în lipsă de casă și adăposturi și au dus la catastrofa sanitară (tifos) între Moții și altfel grav nemulțumiți, fiindcă numai o minimă parte din poporul anunțat din Munții Apuseni a fost colonizată.

Frământați de aceste valuri, Moții caută scăpare la un singur liman: Tronul și speră cu fanatică încredere, că la Majestatea Voastră Regele României-Mari, una și nedespărțită, închiegată și cu sângele de martir al Moșilor arși pe rug și decimați în războaie, după veacuri de năpăstuiuri vor afla dreptatea, după care au însetoșat înzadar Horea și Avram Iancu la treptele tronului străin și care dreptate pentru ei înseamnă dreptul la viață.

Revendicațiile lui Horea și Iancu, concentrate în memoriile adnexate sunt tot revendicațiile noastre de azi, formulate în memoriul procuratorului nostru către Consiliul de Minictrii, cu data de 22 Iulie 1924 și suntem ferm convinși, că numai îndeplinirea desăvârșită a desideratelor formulate în 15 puncte, vor înlăpăta cuvântul sfânt al Regelui tuturor Românilor dat Moșilor venind dela Tisa — azi granița păzită de Moți coloniști — înfruntea armatei izbăvitoare și mai pe urmă cu prilejul centenarului tragicului tribun.

SIRE,

Numai o lege, ce ar reda Moșilor cu ajutorul exproprierii integrale toate pădurile, pășunile și minele din țara Moșilor — definită în Legea pentru amnestierea delictelor silvice, un picur de balsam peste rănile Munților Apuseni—lege pornită din inițiativa Majestății Voastre ce Vi se asigură prin Constituție și organizarea după pilda instituțiilor grănițarești ca persoană juridică-economică

a întregului ținut, rezervându-se Statului numai dreptul de inspecțiune și control, ar avea darul să întroneze veșnica dreptate pentru Moți.

Iar dacă s'ar încerca o dreptate, măcar temporală, în cadrul legilor în vigoare și atunci s'ar putea determina o ușurare a sorții grele a Moșilor bântuiți de urmele războiului, de boli, mizerie și foame, soluționându-se prin cuvântul hotărâtor al Majestății Voastre problemele cele mai ardente ale clipei agrare și miniere și înlăturându-se inechitățile și spoliările de drept înscenate prin nedreptele proceduri în curs.

Ca cele mai arzătoare probleme a clipei, fiindcă se agită la Comitetul Agrar ca ultima instanță, se înfățișează chestiunile de expropriere și împroprietărire cu păduri și pășuni în masivul fostului conte Bánffy, alui Urmânczy, Tischler, Buerger și fostul baron Albert Bánffy, din județul Cluj, plasa, Huedin, sub piscurile Vlădeșei din Munții Apuseni.

Dintre toate aceste cauze, la instanțele de apel Comisiile județene, comunele de Moți au avut câștig într'un singur masiv: la Tischler și Buerger, unde s'a efectuat exproprierea integrală și împroprietărire conform convențiunii comunelor, iar acum chestiunea se află în urma revizuirii proprietarilor la Comitetul Agrar și se fac cele mai exasperante eforturi, ca proprietarii, pansemiți internaționali, să fie contra legii scutiți și să se împiedece o trainică așezare a condițiilor de existență a Moșilor, care este pădurea și pășunea, după cum rezultă din hotărârea Comitetului Agrar și a contestației procuratorului Moșilor adnexată, chestiune, care a fost pusă și în Parlament în fața țării.

A doua chestiune, a masivului Urmânczy, care a ars pe rug pe Moți, s'a rezolvit la Comitetul Agrar contra legii, scutindu-se societății an. „Călățele“ (baron Groedel) în condițiuni inadmisibile, după cum dovedesc memoriile și cererile de revizuire anexate, ca afirmativă contractantă cu Urmânczy, peste 7000 jug. pădure bătrână de brad, singura existentă în teren, fără a fi dovedit autenticitatea prelungirii contractului expirat și după ce a devastat 11.000 jug. pădure seculară în chipul cel mai barbar, Lipsa unui contract dovedit de prelungire și însuși faptul devastării fără reîmpădurire, cum a fost dovedit și în fața Parlamentului, reliefează scutirea singurului masiv de pădure ce există în teren

pentru comune, ca o flagrantă încălcare de lege și condamnare la pieire a comunelor de munte și de deal din acest grup, cu atât mai izbitor, fiindcă faptul devastării obligă Statul de a pedepsi, de a opri tăerea și a rezilia contractul.

În urmă se află pendință la Comitetul Agrar chestiunea masivului Bánffy, cunoscută sub numele fatal colectiv „afacerea dela Răchitele“¹⁾ care în acelaș timp se urmărește la Tribunalul Cluj ca rebeliune, pentru simplul fapt, că Moții în oficialitatea lor au protestat contra exploatării admise nelegiuit în favorul societăților exploatoare „Biharszilágyi“ pseudonaționalizată în „Regatul mare“.

In această cauză, în care tot așa s'au încălcat făgăduințele Consiliului de Minștrii ca și în cele anterioare, organele agrare sub pretextul autorității lucrului judecat, după cum dovedește cererea de revizuire alăturată deși în procedură nici o singură comună n'a fost citată conform legii, au fost scutite contra legii Reformei Agrare, care anulează orice contract după 1918, pe baza unor astfel de contracte frauduloase societățile exploatare „Regatul mare“ și „Râul alb“ (Tischler Mór și soții) cu aproape întreg masivul păduros bătrân existent, condamnând comunele de Moți la veșnică peire și în plus acordându-le pădurea în teren de pășune și pășunea în loc de pădure rezervată exploatare și proprietarilor, ca s'o poată devasta în curs de câțiva ani, lăsându-i Moșului numai stânca goală și sufletul muribund.

SIRE,

În fața acestei catastrofe cu adevărat naționale, numai cuvântul Majestății Voastre rostit către organele executive din Comitetul Agrar, fiind acesta constituit sub prezidenția domnului Ministru de Domenii în majoritate din organe politice și fiind noi siguri, că minoritatea din magistrații independenți își cunoaște îndatorirea, va putea salva o stare de lucruri dezastruoasă în prezent, incalculabilă pentru viitor.

Toate comunele nedreptățite înșirate fiind în memoriul adnexat și contrasemnat de delegatul ministerial, rămâne rezervat grației Prea Înalte a Majestății Voastre gestul

¹⁾ (Nota Red. În care e implicat și profesorul universitar Gh. Leon, care pentru că a exploatat averea Moșilor alături de Jidani a fost chemat de guvernul Brătianu la demnitatea de Secretar General la Ministerul Industriei! Înaltă moralitate!)

pentru salvarea acestor comune de Moți, năpăstuite, pentru a li se face dreptate în păduri și pășuni, baza lor de existență și a li se amnestia infrafracțiunile în materie penală agrară și silvică, cauzate în legătură.

În aceeași ordine de idei, ca problemă de soluționat imediat, se înfățișează tuturor factorilor legali: *chestia colonizării*, cercetându-se prin un Inalt Comisar, ce rugăm cu devotament a se designa, în prima linie pentru aceste doleanțe precum în urmă pentru toate celelalte înscrise în memoriul dela 22 Iulie 1924 și în anexele acestui memoriu sincer, franc și drept ca sufletul Moțului. *Acestui Inalt Comisar îi va fi rezervat de a readuce înaintea de toate în posesiunea Statului moșii imense, scutite pe nedreptul la granița de vest (scutirea moșiei dela Margita a Abației din Moelk, destinată pentru colonizare de Moți, apoi așezarea dlui Tischler în coloniile din Bănat, contemplate tot pentru Moți etc. etc.) și a pregăti soluțiunile atât pentru împroprietărirea și înzestrarea cu case și alte necesități a coloniștilor dela graniță, precum și luarea de măsuri, ca toți cei îndreptățiți conform legii — corectându-se și tablourile greșite — să fie colonizați și cari s'au anunțat pentru colonizare, să fie toți așezați în coloniile dela graniță, unde lipsa unei frontiere firești, o poate substitui numai brațul de oțel, organizat după principiile militare, a Moțului credincios până la moarte.*

Oricât ar căuta și după ecoul din Parlament să acrediteze dușmanii patriei, mai ales pansemiții, comuniștii, iredențiștii și speculatorii, ce vor să se înfigă și în Țara Moților, că un nou Caton ar vesti: „Daciae omnia venalia“, Moții rămân neînfrânți în credința, că dreptatea lor sfântă va birui.

SIRE,

Implorând cu neschimbat și nețărnut devotament dela Grația părintească a Majestății Voastre luarea în generoasă considerație a memoriului de față.

Rămânem și semnăm cu nestinsă încredere

SIRE,

în cuvântul salvator al Regelui tuturor Românilor, Domnul Moților al Majestății Voastre.

Prea plecați și prea devotați servitori.

Procuratorul comunelor de Moți din Munții Apuseni.

Dr. Amos Frâncu
advocat, Cluj

Delegații comunelor:
București, la 18 Decembrie 1925.

Aurel Muntean

protopop ort. român de Huedin
în numele comunelor din plasa
Huedin județul Cluj și din
plasa Gilău aparținătoare

(s. s.) Căpitan inv. *Emil Șiancu*
fost com al batalionului II
Huedin din Leg. I. din
Ardeal 1918

(s. s.) *Teodor Șuşman*
primar în Răchițele

Și alte numeroase iscălituri de primari și delegați
din Țara Moților.

Anexe:

1. Memoriu către Președinții Consiliului cu data de 22 Iulie 1924.

Judecata înțeleaptă a unui țăran despre partidul liberal

Primum la Redacție următoarele rânduri, pe cari le publicăm, fără de nici o modificare:

Astăzi 4 Decembrie anul 1925 s'au prezentat în satul și comuna Sălceni dl Neculai D. Neștianu, profesor la liceul „Codreanu“ din Bărlad și prefect al județului Tutova, însoțit de dl Constantin D. Lupașcu, deputat de Tutova. Ambii în calitate de reprezentanți ai partidului național-liberal de Tutova. Scopul venirii la Sălceni a fost acela de a face propagandă politică relativ la alegerile de senator din ziua de 17—18 Decembrie c. La întrunire am luat parte și eu. Printre cele spuse de dlor a spus sătenilor, că partidul național-liberal este cel mai vechi partid și care trăește de șapte zeci de ani, în care timp a stat numai la guvern (cârma țarei), cel puțin patru zeci de ani, au mai spus, că acest partid are la bază principii naționale și că stă veșnic treaz în favoarea cauzelor naționale, că doar de aceea se numește partidul național-liberal. Ne-au mai spus și că să nu votăm pe țărăniști, că ei au la Ilfov **candidați jidani** și că sunt în legătură cu comuniștii și cu bolșevicii din Sovietele Rușești. Și după cum este bine știut de întreaga opinie publică, că în nici un timp acest partid nu a vorbit nimic despre jidani, astăzi însă dnii reprezentanți ai partidului național-liberal de Tutova au avut bunavoință de a spune sătenilor din Sălceni, că prin faptul, că sunt naționali și apără cauzele naționale sunt și contra jidanilor, dar cum ... ?

2. Memoriul lui Avram Iancu către Împăratul Austriei.

3. Plângerile micilor minieri din Munții Apuseni.

4. Memoriul Delegatului ministerial și Procuratorului dela 15 IV. 1924.

5. Contestatja în cauza Tischler Mór către Comitetul Agrar.

6. Contestatja în cauza Răchițele și soții către Comitetul Agrar.

7. Hotărârea județeană în cauza Răchițele.

8. Cererea de reviziune „Urmânczy Soc. „Călățele“ contra scutirei.

9. Cererea de revizuire imprimată, în cauza dela Răchițele etc. din masivul Bánffy.

Dupăce conferențarii și-au terminat misiunea eu am făcut dlui prefect următoarea întrebare:

„Domnule prefect îmbătat fiind de mireazma cuvintelor cu care v'ați prezentat în mijlocul nostru pentru a ne spune atâtea și atâtea adevăruri, știu să vă spun, că și eu în mintea mea tânără și naivă sunt subjugat și chiar pasionat de o idee. Domnule prefect atunci când veniți în mijlocul nostru pentru a ne sfătui cum să ne folosim de dreptul de vot ce rău ați face dacă ne-ați spune, că ați luat dispozițiuni pentru reintroducerea art. 7 în Constituție și introducerea lui numerus-clausus (număr proporțional) în toate ramurile de activitate ?

La această întrebare mi-a răspuns, că dispozițiunile art. 7 se mențin, iar în ce privește numerus-clausus nu se poate aplica deoarece și noi avem români de-ai noștri în țări streine, care formează o populație streină față de populația băstinașă a acelor țări și dacă noi am introduce numerus-clausus atunci și acei streini ar proceda la fel cu streinii din țările lor, care sunt români și facem prin acest mijloc brutal un mare rău fraților noștri, care trăesc în țări streine. Însă ca să putem fi tari contra jidanilor să ne grăbim a forma cooperative sătești și obștii și astfel vom putea scăpa de jidani, căci ei văzând, că nu mai cumpără nimeni dela ei vor fi siliți să plece singuri dela noi fără să-i argisim.“

Acesta a fost răspunsul domnului prefect.

Și grăbindu-se a plecat, totuș

Inconștiență

cu acest rezultat nu mă pot mulțumi, deoarece se naște întrebarea? Oare frații noștri, cari trăesc în țări streine echivalează la număr cu jidanii dela noi, prin mijloacele de a-și câștiga existența? Nu cumva frații noștri sunt hamali și salahori prin șantiere, ori muncitori prin fabrici? dar jidanii ce sunt la noi? și ce efect ar avea numerus-clausus asupra fraților noștri din țări streine? Iar dacă partidul național-liberal a atins vârsta de șapte zeci de ani și în care timp guvernează țara cel puțin patru zeci de ani și dacă iubește așa de mult națiunea și pe țărani români, de ce acest partid nu s'a grăbit o clipă mai devreme să pregătească pe țărani români ca să se poată apăra contra elementului jidănesc, prin argumente meto-dice, sistematice, raționale și modeste după cum spuneți dvoastră domnule prefect, dacă numerus-clausus este un argument brutal de apărare contra jidanilor. Astăzi v'ați adus aminte să ne spuneți aceasta, când este prea târziu, când ne-a ajuns cuțitul la os. Și atunci domnule prefect după ce sunteți liberali de ce mai spuneți și naționali? Fiindcă ați suprimat art. 7 din Constituția dela 1866 și ați dat jidanilor drepturi egale cu noi, aceasta este egal cu: ori îmbraci uñ lup într'o piele de oae și-i dai drumu în turma de oi, ori faci pe jidan român. A! am uitat să vă întreb un lucru, cine a reformat Constituția dela 1866? Cine a dat drepturi politice și civile jidanilor? Nu cumva partidul național-liberal? ce frumos îmi sună pe la ureche național-liberal!

Și atunci de ce vă mai plângeți, că țărăniștii au candidați jidani, care sunt în legătură cu Lenin, Troțcki? Cine le-a înlesnit această posibilitate? Nu cumva Dvoastră?

Și apoi bine ne stă nouă Românilor din România-Mare să avem în serviciul armatei ofițeri jidani, care să comande companii, escadroane, baterii și chiar regimente constituite în marea lor majoritate de ostași români și care armată are menirea să apere pământul scump, atât de scump și național al țării? Așa naționali sunteți? Acesta este patriotismul atât de mult trâmbițat de Dvoastră domnilor liberali și naționali?

Stau în așteptarea răspunsului la întrebările de mai sus.

Scrisă și cugetată de mine,

I. I. Nichifor
din

Săleeni, Tutova

Templul culturii muzicale românești — Opera română din București — e străbătut de sgomote surde, ce se accentuiază din ce în ce.

Artiștii români, elemente de o valoare necontestată, se văd aruncați pe drumuri de către actualii concesionari ai Operei fără nici un motiv serios.

O datorie de conștiință mă obligă a pune în fața publicului românesc situația tristă în care a ajuns Opera română din București — și numai în câteva cuvinte.

Acum câțiva ani Opera a fost concesionată de către Ministerul Cultelor și Artelor unei trinități favorite compusă din dnii: George Georgescu, Massini și Folescu. Această trinitate în loc să promoveze întâi de toate elementele muzicale distinse ale românismului, a căutat prin toate mijloacele posibile să promoveze numai „interesele personale“.

Și această promovare a intereselor personale s'a făcut cu concursul unor elemente străine și dușinoase.

Actuala direcție a Operei plătește cu zece mii lei lunar pe un anume

Bisker — jidov de origină — care nu face altceva decât să angajeze diferiți artiști străini, obscuri. N'am zice nimic dacă direcția Operei prin dl Bisker ar angaja elemente muzicale cu renume mondial; dar când vedem că personajii necunoscute lumii muzicale vin să debuteze pe scena românească — fiind plătiți gras — un sentiment de revoltă legitimă ne cuprinde

Mulți dintre acești artiști se mai îndelâtnesc și cu spionagiul contra Statului românesc; astfel e cazul artistei Ida Berg. Să știe jidovii rătăcitori și veneticii pripășiți pe scenă românească că ora alungării lor a sosit!

Conștiința românească a început să se trezească! Să știe și domniile cramponați în fruntea Operei române din București, că dacă vor mai continua a îndeplini meseria infamă de înstrăinare a celei mai înalte instituții muzicale românești, vor fi jiniți la stâlpul infamiei de către opinia publică românească.

Drd. Nicu Ionescu—București.

Corespondență din Sânmiclăușul-Mare

Prim-pretorul Antonie Ardeleanu vândut Jidanilor!

Iată ce ni se scrie în această chestiune:

On. Redacție!

În comuna noastră Sânmiclăușul-Mare tinărimia ovreiască sub patronajul prim-pretorului de plasă Antonie Ardelean (fost Argyelán Antal pe timpurile lui Tuhtum) au înființat o companie de cercetași.

Atât intelectualii cât și poporul suntem foarte indignați pentru rușinea ce-o face un prim-pretor român punându-se în serviciul celor mai mari dușmani ai neamului românesc. Cine și ce l'a îndemnat să primească această distincție străină blamând și insultând țara și poporul românesc nu știm, dar dăm cu socoteala.

Vă rog să binevoiți a lua act despre acest om cu atât mai vărtos că este și proprietarul a 2 decorații românești primite acum cât de curând și cu ocazia încoronării etc.

Dacă On. Red. dorește a primi informațiuni mai indetail și precise despre trecutul acestui om azi mare proprietar de pământ și funcționar

al Statului român, Vă rog adresați-vă dlui părinte dr Petru Fleșeriu dela noi, acesta l'a și improcesuat chiar și în unele gazete acum 3—4 ani a publicat din faptele laudabile anti-românești.

Dânsul este foarte mult iubit de străini „Toni băcsi“ e și membru prin câteva consilii de administrație la băncile lor. Îndeosebi cu negustorul de ouă de mai multe ori milionar Popper, neam de-alui Iuda e „Frate de cruce“.

O zbiciuală bună — drept că el este obișnuit cu așa ceva și crede în sine pupați-mă.... numai eu să mai adun pe lângă cele 200 jug. de Torontal și pe lângă paralele depuse încă mai atâta, apoi voi, strigații. Jidanii fiind sprijiniți de capul administrației de plasă sunt foarte obraznici aproape în fiecare zi au ședință și se constituiesc puternic. Acum cu ocazia sărbătorilor au adunat 80.000 lei, material pentru uniforme, tot gratis iar serviciul la

gardă (*cercetași*) în limba ebraică merge. Comanda însă în ungurește. Azi mâine ne putem aștepta să ne scoată din comună chiar și din țară, dacă aici la graniță 7 km. distanță de granița ungară lor le dau voie să se organizeze în forma aceasta în chip militaresc.

Vi-le aduc aceste la cunoștință ca să se știe cine sunt capii și conducătorii noștri, poate va veni odată și vr'o schimbare ca apoi să știm unde să-i așezăm pe paraziții neamului.

Cu stimă
Un sânmiclăușan
român adevărat

Correspondență din Tulgheș

Coade de topor ascunse sub pulpanele noastre

Am primit, la Redacție, următoarea scrisoare:

Onorată Redacție!

Urmărind zi de zi desfășurările economice, culturale și politice din comuna noastră Tulgheș, în care locuim pe lângă 1500 suflete români, cca 2000 suflete săcui, cca 200 suflete alte naționalități și 200 suflete jidani, am constatat și aceea că răul cel mare cauzat națiunii noastre din partea lipitorilor satelor e ajutat și de unii oameni fără pic de rușine și fără caracter, cari se numesc „români” spre a blama tot ce e românesc prin apucăturile lor perverse și mârșave periclitând idealul național creștin românesc. Cazul pe care Vi-l comunic e recent. Pe ziua de 15 Oct. 1925 ni s'a anunțat că va sosi marele Profesor Cuza pentru a expune programul referitor la combaterea pericolului evreesc pe care îl simțim și în aceste părți. Pentru primirea dlui Cuza, sau întrunit intelectuali și popor din această comună la școală așteptându-l, a sosit, însă am fost foarte surprinși și scârbiți când am văzut că dl Profesor Cuza vine însoțit de cel mai odios și prevers individ care se numește Constantin Matei. Acest individ după ce a fugit și s'a ascuns dinaintea justiției, care l-a condamnat la Chișinău cu Nr. 1454 la 7 Nov. 1924 Trib. la 15 zile închisoare corecțională pentru delict comise cât a fost secretar. Conform art. Cod. Pen. 322, 323, 325 și 40 comb. cu art. 60 a fost condamnat însă a dezertat, mai având și alte delict pe suflet a ajuns în comuna noastră unde nu i se cunoștea trecutul și unde în mod necunoscut nouă a fost denumit de notar pe ziua de 14 Iunie 1923.

După ce a fost instalat în serviciu a început a aplica metoda de pașă și în această comună, delapidând bani publici, însușindu-și averea comunală, bătând oameni pașnici escrochiind pe cine îi venea în cale,

făcând șantaje și altele, așa că devenind intolerabilă procedura numitului Matei Constantin s'au trezit și autoritățile lui superioare și l-au dat afară din post supunându-i toate ilegalitățile și abuzurile Tribunalului din Mercurea Ciuc, care va decide și îi va da răsplata muncii.

După plecarea dlui Cuza, care ne cunoscând cauza acestui individ, l-a considerat ca român și pe dânsul, individul Matei a început tratative cu jidanii cerând dela președintele comitetului izraelit numit Bercu Weinrauch un certificat constatator că „Dl Matei Constantin fost notar în comuna Tulgheș nu a uneltit, nici când contra evreilor și cu ocazia venirii dlui Cuza nu a provocat nici un incident contra jidanilor” (sic) și a mai cerut acest individ Matei să se publice în foaia jidovească din Piatra-Neamț numită „Reformatorul” Nr. 354 din 2 Nov. 1925 că dânsul e omul jidanilor ceace s'a și publicat în numita foaie. Auziți! A fost înaintea dlui Cuza și l-a condus la Tulgheș, pe urmă? prieten intim a jidanilor! Se remarcă, că jidanul Bercu Weinrauch a dezertat din armata română înainte de război, iar în timpul războiului s'a înrolat în armata austro-ungară ca șpion civil contra României, uneltind la distrugerea neamului nostru, iar astăzi eliberează certificăt la unul care acompaniază pe dl Cuza! Vă rog a aprecia asupra celor scrise și a da verdictul contra unui astfel de individ fățarnic, care prin viclesug și perversitate se vâra între români batjocorind tot ce e românesc prin faptul că se spune și pe el că e „român” pentru ca pe urmă să vândă la jidani tot ce a aflat.

Acest individ Matei Constantin prin faptul că a cerut și a obținut dela jidanul Bercu Weinrauch un certificat, recunoaște pe acest ovreu de autoritate, și în țara noastră!!!

Vă rog a da publicității acest fatp

unic în felul său pentru ca cetindu-l și dl Profesor Cuza să cunoască pe individul Matei care l-a înșelat.

Rog însă a-i da unde e nevoie la aceasta comunicare cuvenitul colorit, căci nefiind deprins cu astfel de corespondențe, voi fi greșit în stil, binevoiiți a rectifica.

Cu deosebită stimă
Gheorghe Zait

Scrisori din Baia-Mare

Un atac jidovesc

Ziarul „Keleti Ujság” din Cluj în numărul 244 pagina șaptea din 28 Octombrie 1925 publică articolul „Bătaia dela liceul Baia-Mare”. Acest articol nu se poate trece cu vederea, pentru că conține neadevăruri și atacă cu nerușinare persoana cinstită „homo integer” a directorului dr Gheorghe Hetcou. Nu se poate trece cu vederea pentru că articolul zice: „ce se întâmplă aici”. (România) e un scandal cultural, care trece peste granițele acestei țări! Mai departe: „directorul acesta e bun de plutonier de jandarmi iar profesorul de cant vrednic să fie dus la ocnă”!

Iată cum scot jidanii limba cu bale veninoase asupra alor doi profesori români pentru că au avut curajul să înfrunte atacul repetat al neamului Izrail și a cutezat să elimineze din acel liceu pe studentul maghiar *Máidik Tibor*, care a îndrăznit să ridice pumnul voinde să lovească în directorul liceului inzulând mai înainte pe profesorul de cant. Iată ce face un ziar jidovesc când e vorba să discrediteze un institut cultural românesc la altarul cărui servesc șapte — zi șapte — profesori preoți români, cari cu trudă și abnegațiune cresc odraslele noastre tinere pentru România de mâine.

Nu vom permite nicidecum — cari iubim aceasta țară și dorim ca în liceele noastre să fie crescuți copii după legea lui Dzeu, morali și plini de virtuți — atacuri grosolane din partea poporului cult de talia lui Max Goldstein, a cărui mașină infernală a sfâșiat în bucăți trupul marelui nostru Archireu Radu. Nu vom permite ca profesorii noștri să fie expuși la mită, să tolereze imoralitatea și să fie supuși eventualelor bătaii din partea unor descreeați. Nu domnilor dela „Keleti Ujság”! Mă mir cum poate marele public românesc să sufere atâta perfidie și atâta îndrăsneală. Mă mir cum poate să iasă de sub tipar un așa articol

fără nici o controlă? Pentru ce nu ne reculegem?

Vedeți ce înseamnă pentru românul inconștient permisiunea cumpărată prin mită de a trece granița? Da românii primesc mita și apoi

rabdă să fie scuipați în față, primesc banul jidanului care trece granița cu mașina infernală să arunce în aer aceasta țară. Rușine, că un român poate fi cumpărat! Unde e neamul lui Mucius Scevola?

„Codreanul“

Sfințirea steagului L. A. N. C. din Șarul Dornei — jud. Câmpulung

În zorile zilei de 22 XI 1925 o delegație a L. A. N. C. din Vatra Dornei în frunte ca președintele ei dl Șofron Robota întovărășiți de dl Șerghie Florescu preș. al L. A. N. C. și căpitanul arcașilor din Cârlibaba, au plecat la Șarul Dornei ca să ia parte la sfințirea steagului. În apropierea satului au fost întâmpinați cu mare entuziasm și urări de bun sosire de către preș. și membrii Ligei. În frunte cu cele două steaguri s'au îndreptat cu toții la biserică. După oficierea serviciului religios, preotul paroh Sofian și preotul Lostun din Panaci au sfințit steagul iar președintele D. Dominte a depus jurământul primind apoi steagul dela preotul Lostun cu birăcuvântarea să-l poarte cu cinste și vrednicie spre nimicirea vrăjmașilor dinlăuntru, care stau în calea progresului economic și cultural al poporului român. Eșind cu toții în curtea bisericii pâr. Lostun arată celor de față că creștinismul a ținut românismul, iar cu credință și în unire trebuie dusă lupta contra lipitorilor de jidani, ce ne-au invadat țara și întrebunțază pentru ruinarea poporului coruperea, șiretenia, scumpetea și revoluția.

Di Robota arată cu durere în suflet cum sunt distruse și prădate bogățiile țării de venetici, cari eri ne cereau milă iar astăzi le suntem robi pe un pământ străbun păstrat cu atâtea jertfe și stropit cu atâtea

sânge; cum prin propagandă, distrugere, rebeliune crime și spionaj ne vor distruge neamul, țara și tronul. Chiamă apoi la luptă pe tânăr și bătrân alătura de marele român dl A. C. Cuza.

Di S. Florescu aduce salutul fraților ardeleni și bucovineni arătând rostul înființării acestei Ligi și lupta pe care trebuie dusă până la sacrificii, îngrijurați de soarta peirei poporului, care au adus-o pățimașii politici.

Di A. Tuțuianu îndeamnă poporul să lupte pe cale economică și culturală.

Di Simionescu T. vorbește despre pericolul național.

Se bat apoi țintele pe steag de unde s'a donat o sumă de 6300 Lei. Întreaga mulțime a fost fotografiată în frunte cu drapelele. Deși a fost un frig îngrozitor mulțimea a stat neclintită în curtea bisericii până la ora 3 jum. p. m. adânc mișcată s'a risipit plină de încredere în desrobitorul neamului dl A. C. Cuza și până în zări îndepărtate se auzeau strigăte de trăiască A. C. Cuza.

S'a dat apoi un mic banchet la care au participat numai membrii L. A. N. C. unde s'a toastat în numele dl A. C. Cuza și a celor 6 studenți.

V. Ionescu

Membru L. A. N. C. din Vatra Dornei

Știri din Hațeg

Alegerea Sfatului Negustoresc. În 8 XI 1925 după masă s'a constituit Sfatul Negustoresc din Hațeg. În felul cum s'a procedat, am putut din nou înregistra obrăznicia jidovească și ticăloșia cozilor de topor! Comercianții și industriașii în număr de 240 au fost așa de nepregătiți pentru alegere încât li s'a impus cu tețoare un comitet jidovesc bine înțeles, după rețeta cunoscută — cu cozile de topor „štromann“.

Lista prezentată de industriașii și

comercianții creștini, a fost respinsă pe motive ridicole în urma scandalului ivit pe tema aceasta totuși admisă la vot — bine înțeles după creștinii scandalizați de procedeele cozilor de topor și obrăznicia jidovească au părăsit indignați și vociferând sala. S'au remarcat comercianții următori ca luptători ai jidovilor: Di Bács János, Iulius Morariu și Bela Homan. Comercianții și industriașii români surprinși la repezeală, d'abea după ședință s'au des-

metecit și s'au convins de infamia căror victimă au căzut și sunt hotărâți a repăși din Sfatul Negustoresc. Îndeosebi i-a indignat declarațiile boltașului Bács János că sunt de preferat jidanii, românii. E interesant faptul, că liberalii împreună cu naționaliștii reprezentanți prin avocatul Șelariu au luptat pentru izbânda listei jidovești față de lista creștină.

Pentru Ministerul Sănătății Publice.

Cu înlăturarea medicilor români, în postul de medic al circumscripției Sarmiseghetuza a fost numit jidanul galițian Dr. Pollák Béla. Acest medic evreu care refuză să locuiască în comuna Sarmiseghetuza deși ridică horibila sumă de 7000 Lei lunar stă în Hațeg și nu-și vede de pacienții cari sunt la 20 km. depărtare. Acest evreu, care ia pâinea vreunui medic român, fură Statul și înșală bieții țărani din circumscripția Sarmiseghetuza, atunci când ridică leafa fără a o merita fără a se supune legii sanitare, care-i impune să locuiască la sediul circumscripției. Cazul deși a fost semnalat de mult, ancheta serioasă întârzie (cea care a fost nu se poate numi serioasă, căci a jucat cărți toată noaptea cu Dr. Pollák) — evreul râde în pumni și bagă banii la buzunar, iar țărani români sunt lăsați pradă tuturor bolilor.

Leonel Parasca

INFORMAȚIUNI

REDAȚIONALE

Neputând publica în acest număr din cauza lipsei de spațiu, procesele verbale de constituire ale organizațiilor noastre din diferitele județe, anunțăm pe această cale că în numărul viitor, adică 1 Februarie, vom reproduce dacă nu textul integral al fiecărui proces verbal, în orice caz numele membrilor cu președinții fiecărei organizațiuni nou întocmite.

DELA L. A. N. C.

Sfințire de drapel în Valea Drăganului. În ziua de Bobotează s'a sfințit drapelul L. A. N. C. în frunțașă comună Valea Drăganului (fostă Șebeșul-Mare). Au asistat la această înălțătoare solemnitate dl dr Valeriu Pop președintele Comitetului județului Cluj însoțit de dnii S. Mitea și Eremie reprezentanți ai studențimii. Delegații Clujeni au fost în-

tâmpinați înă în Huedin de dl dr Liciniu Grapini, unul dintre cei mai devotați și activi membri ai comitetului județean. După ce delegații L. A. N. C. au asistat la sf. slujbă în biserică, și apoi la sfințirea apei, s'a sfințit cu un emoționant fast drapelul L. A. N. C. pentru comuna Valea Drăganului de către dl preot Roșca. După sfințirea drapelului păr. Roșca a salutat în cuvinte alese pe delegații L. A. N. C. Mulțimea imensă — întreaga comună cu mic cu mare și delegații comunelor învecinate — sub cerul liber bătută de o ploaie penetrantă timp de 2 ore au ascultat neclintiti și cu o vie însuflețire expunerea dlui dr Valeriu Pop despre primejdioasa stare a țării și scopurile L. A. N. C. cum și apelul cald al dlui Eremeiu pentru intrarea tuturor românilor de bine în L. A. N. C. După terminarea cuvântărilor într'o clădire din apropiere s'au înscris și au depus jurământul peste 300 de săteni. În fruntea comitetului, care cuprinde pe toți fruntașii comunei, a fost ales prin aclamații părintele Roșca, iar drapelul a fost încredințat flăcăului frunțas Ioan Popa. Înainte de luarea jurământului dl Potra președintele comitetului comunal din Bologa a ținut o entusiastă cuvântare. După masa comună serată într'o ospitalieră casă țărănească au părăsit comuna în uralele sătenilor.

Suntem informați că în Dumini-cile următoare se vor sfinți drapelele L. A. N. C. în comunele Poeni Hodis, Negreni (Fechetău), Bratca etc.

INTERNE

Adunarea dela Huedin. Cu vre-o 10 zile în urmă au fost convocați la Huedin toți delegații comunelor locuite de Moji pentru a-i pune în cunoștință cu rezultatele audienței la M. S. Regele și ale demersurilor făcute pe lângă guvern în legătură cu chestiunea scutirii ilegale de sub expropriere a întinselor păduri acaparate de firme jidovești. Remarcăm că între inițiatorii acestei adunări nu a fost dl dr Amos Frâncu, cunoscutul și inimosul frunțas și luptător al Moșilor. Astfel se explică că la aceasta adunare interesafii și anonimii inițiatori au vorbit despre tot ce vrei, însă cuvântul de jidan nu a fost pronunțat. Delegații Moșilor exasperați de aceasta suspectă tăcere au cerut furtunos oratorilor ocazionali să-și spună cuvântul în chestia jidănească. Pentru a scăpa prin tangentă s'a propus atunci adunării trimiterea unor telegrame

nu numai M. S. Regelui, ci și membrilor guvernului și altor oameni politici. Nu știm ce va fi fost conținutul acestor telegrame, știm însă că frunțasul primar din Valea Drăganului (fost Șebeșul-Mare) a cerut cuvântul și în aprobarea delirantă a mulțimei de săteni a declarat, că *Moșii nu mai au încrederea în politiciani, ci numai în M. S. Regele Ferdinand și în Liga Apărării Naționale Creștine, dela cari așteaptă mântuirea țării și a neamului.* În consecință inimosul primar dl Sărăcuț a cerut și propus, că înafară de M. S. Regele numai L. A. N. C. să i se trimită telegramă, ceea ce mulțimea a aprobat cu entusiasm.

Că după aceasta întorsătură adunarea a luat subit sfârșit fără a se mai trimite vre-o telegramă, că primarul din Valea Drăganului a fost amenințat de sntropii locali ai puterii cu destituire, însă fără nici un rezultat, este ușor de imaginat pentru orșicine.

Noi însă dăm un rezumat fidel al celor întâmplate, pentru ca să se știe, că se face lumină.

*

Instrăinarea Sătmarului. Un bun prieten din Oradea ne-a scris acum, nu de mult, despre starea jalnică, în care se sbate Sătmarul, pe care l-a cântat, ia duioasa sa „Doină” chiar și marele nostru Eminescu.

Știut este că acest județ a fost năpădit de roiul lăcustelor galițiene care s'au scurs aici în timpul și chiar după războiul mondial.

Acum însă ne este dat să aflăm, cu profundă indignare, că autoritățile românești nu numai că nu se opun instrăinării acestei regiuni dela frontiera de Vest, — ci, dimpotrivă, o stimulează.

Astfel jidanii au pătruns pretutindeni. Chiar și în administrație. Numeroase posturi de notari comunali și cercuali, au fost ocupate, din cauza indolenței criminale a prefecților și subprefecților, de către jidani.

În plasa Satu-Mare din 17 posturi de notari, 9 sunt ocupate de jidani; în plasa Arded din 11 notari, 5 sunt jidani.

În frunțasa comună Beltingul-Codrului a fost numit în postul de notar un jidan cu numele *Juhász*, care zice-se, a fost protejat chiar de către dl *Victor Hodor*, inspector general administrativ.

În acelaș timp, Românii cu examene sunt numiți numai subnotari. Aceasta este trista realitate.

„Vai de biet Român săracul!
Îndărăpt tot să, ca racul

Nici îi merge, nici se 'ndeamnă,
Nici îi este toamna, toamnă.
Nici e vară, vara lui,
Și-î sărac: în țara lui!“

Câtă dreptate are Eminescu! Dar până când? — Aceasta se va vedea în viitorul apropiat!!

EXTERNE

O hotărâre demnă a studențimei române din Italia. Membrii societății academice „Dacia Traiană” din Roma, convocați în 15 Noembrie 1925 într'o ședință extraordinară, au luat următoarele deciziuni, imputernicite și de aprobarea celorlalți studenți români din Italia: 1. Să se facă cunoscut în mod public că această societate cu o conducere proprie se socoate în drept a nu recunoaște acel pretins „Comitet Central al asoc. studenților români din Italia”, un comitet cu totul anonim — format acum câțva timp în București — și care în mod nejustificat și insinuant încearcă să treacă ca organ central și reprezentativ al studențimii române din Italia. În ceea ce privește acel grup foarte restrâns de studenți cari se întitulează în mod abuziv sub numele acelui comitet, e de notat faptul caracteristic că sunt cu toții evrei și ne surprinde cutrezața de care dădură dovadă spre a induce intenționat opinia publică în eroare referitor la toată studențimea română din Italia. 2. Să se întreprindă o activitate mai mare în chestiunile de interes național și cultural, să se combată propaganda răuvoitoare făcută la adresa țării noastre, să se organizeze conferințe precum și cursuri libere și gratuite pentru răspândirea limbei italiene în România, iar pe de altă parte excursiuni studențești din România în Italia și din Italia în România în scopul de a ne putea cunoaște cât mai bine și a desvolta cât mai mult sentimentele de fraternitate între ambele țări surori. — *Societatea academică „Dacia Traiană” din Roma.* — *Mihail Urzică*, p. preș., *Ion Păcurariu*, secretar.

Într'unul din numeroasele viitoare ale revistei noastre, ne vom ocupa mai pe larg, cu viața studențească românească din Italia.

Așteptăm însă până atunci, scrisoarea corespondentului nostru din Roma, care ne va informa despre toate evenimentele, cari sunt în legătură cu această problemă.

BIBLIOGRAFIE

A apărut: *Igiena Națiunii* de prof. Iuliu Moldovanu. S'a pus în vânzare la toate librăriile. În numărul viitor al revistei noastre vom da o recenzie amănunțită asupra acestui studiu valoros.